

PEDAGÓGUSOK LAPJA

LXXII. ÉVFOLYAM
A PEDAGÓGUSOK SZAKSZERVEZETE HÍRLAPJA
ÉS HÍRLEVELE – 2016. MÁRCIUS 15.

ALAPÍTVÁ: 1945-BEN

3.

Költőkre várva

Hillary Clinton életútja jól jelzi, mi a különbség hazánk és az Egyesült Államok között esélyek, lehetőségek, emberi méltóság tisztelete terén. Életútja igazolja, az anyai feladatok, a házastársi feladatok, az együttélés azzal a férfival, aki nyolc évig volt a világ első számú államának első számú embere, nem lehet akadály a karriernek. Csak jó helyre kell születni? Ez lenne a helyzet kulcsa? Ami hazánkat illeti, bátran lehet igent mondani. A nők egyenjogúsága nálunk még az ígéret kategóriában sem akar megvalósulni. Pedig az ígéretés a kormány erőssége. A keresztény kurzus első intézkedései közé tartozott az óvodai nevelés elveit meghatározó programból kiemelni a következő mondatot: „Az óvodai nevelés gyermekközpontú, befogadó, ennek megfelelően a gyermeki személyiség kibontakoztatására törekszik, biztosítva minden gyermek számára az egyenlő hozzáférést, tudatosan kerül a nemi sztereotípiák erősítését, elősegíti a nemek társadalmi egyenlőségével kapcsolatos előítéletek lebontását.” Ez a 2009-ben az említett – kormányrendelettel kiadott – dokumentumba beépített mondat volt hivatva csökkenteni az országnak a nemek közötti egyenjogúság jogszabályi erősítése terén az Európai Unióval szemben fennálló lemaradását.

Nem csak női egyenjogúság terén vannak lemaradásaink. Az USA volt First Ladyje 2016-ban az elnöki szék elnyeréséért szállt harcba, majdnem hetvenévesen. Ha győz és megismétli diadalát, hetvenhét évesen mehet – ki tudja, megy-e – nyugdíjba. Senki nem firtatja életkorát, s nem vonja kétségbe kora miatt alkalmasságát. Ezzel szemben Magyarországon törvényekben rögzítették azokat az életkorokat, amelyek elérése után köteles valaki eltakarodni a munka világából, köteles megvénülni. Az, aki eléri a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt – jelenleg: betöltötte hatvanharmadik életévét – nem lehet tovább kormánytisztviselő, közalkalmazott, köztisztviselő, bíró. Aki betölti a hetvenedik életévét, az nem lehet tovább oktató a felsőoktatásban. Jellemzően életkor alapján ítéli meg az embert a hatalom, egy olyan országban, amelynek politikusai állandóan azt hirdetik, szürkeállományban jók vagyunk, verjük a világot, ezért tiszteletet érdemlünk. Természetesen nem fedi a valóságot, hogy hazánk az őslakosok szürkeállománya, kreativitása alapján bárkitől bármit érdemelne. Hazánk teljesítménye pedig egyáltalán nem tiszteletre méltó. Hazánk iskolázottsági szintje alacsony. Az ország alig nyújtott lehetőséget polgárainak ahhoz, hogy szülőföldjükön boldoguljanak. Ennyi év? Annyi év? Pont, mire beérik a tudás, akkor kell mennie valakinek? Hacsak! Hacsak, nem kap felmentést a miniszterelnöktől. Ez a rendszer egyszerű, mert valójában nem a tudás, nem a kor, a hűség a fontos. A bírók esetében azonban nincs pardon. Nekik távoznuk kell, ha eljött az idő. A bírói helyek, a bírósági vezetői beosztások aranyat érnek. A bírói hatalmi ág megszállása csak a bírói és bírósági vezetői helyek betöltése révén oldható meg. Az ehhez vezető út egyik fontos építőköve volt a bírói nyugdíjkorhatár leszállítása hetven évről az említett életkorra.

Visszatérve a nemek közötti egyenlőség kérdéskörére, ne legyen senkinek kétsége afelől, e téren nehéz lesz előrelépni mindaddig, ameddig a hátrányos megkülönböztetés tilalmának alaptörvénybe való beépítése nem történik meg. Figyelembe véve az alkotmányozó hatalom hozzáállását a szegényekhez, az elesettekhez, a rászorultakhoz, az idősekhez, a másképp gondolkodókhoz, a más nációból származókhoz, le lehet vonni azt a következtetést, hogy e tilalom alkotmányos tétellel válására akkor nyílik lehetőség, ha az ország alaptörvényének a megnevezése újra a Magyar Köztársaság Alkotmánya lesz. Addig, amíg ez nem valósul meg, kevés az esély arra, hogy a hajléktalanok börtön helyett szállást, a nők cselédsors helyett társadalmi megbecsülést, a rászorulókat megvetés helyett segítséget kapjanak.

Mert az igazság az, hogy a költő gondolatai több mint százötven év eltelte után is aktuálisak. Ma is itt vannak a hamis próféták, akik hirdetik, megállhatunk: „Magyarország jobban teljesít”, mondják. Az ígéretnek itt földje van. Ez azonban hazugság, szemtelen hazugság, mit milliók cáfolnak meg, kik éhen-szomjan kétségbeesve tengenek. Szükség van a költőkre a XXI. században is. A költőkre, akik elvezetik a népet oda, ahol a bőség kosarából mindenki egyaránt vehet, ahol a jognak asztalánál mindenki egyaránt foglal helyet. Ekkor mondhatjuk, hogy megálljunk, mert itt van már a Kánaán. „És addig? addig nincs megnyugvás, Addig folyvást küszködni kell.”

Szüdi János

(A cikk megjelent a 24per7.info oldalon március 8-án)

A TARTALOMBÓL

Ez történt a PSZ XXVI. Kongresszusán

A küldöttek egyhangúan arra szavaztak, hogy a szakszervezet a sztrájkbizottság tagjaként továbbra is a megállapodásra törekedjen a kormánnyal, és a sztrájk eszközéhez csak a legvégső esetben nyúljon.

3

Pontokból már van elég

Galló Istvánné, a PSZ elnöke: követelésekből, pontokból már van éppen elég, sok átfedés is van köztük. S bár fontosak az utcai megmozdulások, de az, hogy milyen változtatásra lesz hajlandó a kormány, végsősorban a tárgyalóasztalnál fog eldőlni.

3

Ultimátum kérdőjelekkel

Az új sztrájk törvény értelmében egy legális sztrájkhoz a tanároknak meg kéne állapodniuk a Klikkel a minimális szolgáltatásról, ami kivitelezhetetlennek tűnik. Ezért csak a vadsztrájkra van lehetőség.

4

Az esernyős tüntetés utóélete

Mi ott a Kossuth téren, 10-20-30-50 ezen (válassz) megmutattuk a hatalomnak, hogy elég volt a „nemzet napszámosa” státusból, ideje minket és a gyermekeket is emberszámba venni.

5

Követelések összhangban

A félreértések elkerülése végett, a pedagógusok sztrájkbizottságának 25 pontos követelése egy-két kivétellel nagyjából lefedik az összes többit. Aki nem hiszi, hasonlítsa össze.

13

Iskola, politika

Hiller István azt mondta: amíg van Klik, nincs rendszerszintű változás. Ismét a szervezet megszüntetését sürgette, és azt javasolta, hogy az önkormányzatok lehessenek a fenntartók.

16

A tanárlázadás még a netadónál is népszerűbb téma

Január óta 15 ezernél több cikk és poszt jelent meg magyar nyelven a közoktatásról, Klikről, tanárlázadásról – ez önmagában is meglepő szám, de érdekesebb, hogy ezek közel 2 700 000 interakciót generáltak február 15-éig.

17

A tanárokkal van az ország

Az emberek több mint háromnegyede egyetért a tiltakozó pedagógusok céljaival, és majdnem kétharmaduk még a tanársztrájkot is elfogadható eszköznek tartja – ezek a Medián-felmérés legfontosabb eredményei.

I.

A köznevelési kerekasztal ragaszkodik a Klikhez

Egyetértés mutatkozott a köznevelési kerekasztal március 8-ai ülésén abban, hogy a jövőben is szükség van az állami intézményfenntartóra – állapították meg a tanácskozás résztvevői. *Palkovics László* oktatási államtitkár a kerekasztal ülésének szünetében tartott sajtótájékoztatón elmondta: megkezdtek az intézményfenntartó július 1-jei átalakításával összefüggő kérdések megbeszélését. Jelezte, hogy délután megtárgyalják a civil közoktatási platform 12 pontos követelését is. Az államtitkár a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezetének követeléseiről azt mondta: meg fogják vizsgálni a tömörülés felvetéseit. *Pölöskei Gáborné*, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ új vezetője arról számolt be, hogy a központ tartozásainak rendezését megkezdtek, első ütemben 8,6 milliárdot utaltak át a tankerületeknek, és 90 ezer számlát fizettek ki. Kiemelte: nagyon gyorsan szeretnék a tartozásokat rendezni, ez az alapja a normális működtetés megvalósításának. Hozzátette: következő lépésként pár héten belül keretet kapnak az iskolák, amely a mindennapi működéshez ad számukra mozgásteret. A keretet, ahol kártyarendszer működik, arra utalják, ahol készpénzrendszer van, ott készpénzben kapják meg.

Mit tanítsanak az iskolában?

Mi számít korszerű tudásnak a XXI. század elején, és hogyan kell érdekesen, hatékonyan átadni a diákoknak? A Magyar Tudományos Akadémia négyéves, 200 millió forintos kutatási programot indít az iskolai szakmódszertan tudományos megalapozására.

Lovász László, az MTA elnöke szerint közmegegyezés van arról, hogy Magyarországnak korszerű és hatékony oktatásra van szüksége, arról viszont már megoszlanak a vélemények, hogy a XXI. század elején pontosan mitől lesz korszerű és hatékony a tudás átadása. Az MTA szakmódszertani programjának lényege, hogy tudományos vizsgálatok alapján adjon választ arra, mit és hogyan tanítsanak a tanárok.

A tananyagfejlesztés és a szakmódszertani kutatás között főként az azonnali alkalmazhatóság és az absztrakciós szint terén van különbség. A szakmódszertani kutatás öt-tíz évre szóló munka, amelynek a magyar pedagógiában jelentős hagyományai vannak a tudományos és a művészeti tárgyak területén: ilyen például a Kodály-módszer és a matematika oktatásának Varga Tamás nevéhez fűződő fejlesztése.

Négyéves kutatási program indul

Az MTA most négyéves szakmódszertani kutatási programot hirdet. A keretösszeg 200 millió forint, egy-egy pályázat évi 20 millió forintot nyerhet el. A program vezetésére Patkós András akadémikust kérte fel az MTA elnöke. Az Akadémia olyan kutatásokat támogat, amelyek tudományos igénnyel alapoznak meg komplex tanítási módszereket – függetlenül attól, hogy teljesen új vagy a hazai módszertani hagyományokra építő módszerekről van-e szó. A program másik célja a tudásátadás pedagógiai szemléletének és módszereinek megújítását célzó kutatások gyakorlati megvalósítása. Fontos szempont a segédletek megírása, elkészítése, ilyenek például a tankönyvek, az e-tananyagok, a vizualizált tanegységek, valamint az is, hogy a pályázó a kísérleti helyeken vezesse be a szakmódszertani programot, és vizsgálja a gyakorlati megvalósítás hatékonyságát, eredményességét.

A pályázónak, illetve munkacsoport-vezetőnek munkacsoportot kell létrehozni, és a csoport munkájába a közoktatásban oktató, gyakorló pedagógust kell bevonni.

A teljes pályázati kiírás az MTA honlapján elérhető: <http://mta.hu/aktualis-palyazati-kiirasok/szakmodszertani-palyazati-kiiras-mta-2016-106147>

Ismét hét közepétől

hét közepéig tart a tavaszi szünet

Az igazgatók saját hatáskörükben módosíthatják a tanítási szünetek kezdő és befejező napját

Idén március 24-étől 29-éig tart a tavaszi szünet a közoktatási intézményekben, vagyis a diákoknak szűk egy hetük van a pihenésre úgy, hogy a vakáció a hét közepén kezdődik, és akkor is ér véget.

A tavaszi szünet időtartama hosszú évek óta a húsvétot megelőző nagyhéthez kapcsolódik, jellemzően a vallási szempontból is jelentős nagycsütörtökön kezdődik, és a húsvétot követő kedden ér véget – tájékoztatott írásban az Oktatási Hivatal, kitérve arra, hogy ez a gyakorlat több évvel ezelőtt alakult ki a történelmi egyházak igénye alapján.

Idén húsvét hétfője március 26. és 27., húsvéthétfő pedig március 28. Ehhez igazodva az általános és a középiskolákban a tavaszi szünet március 24-étől március 29-éig tart, vagyis a diákoknak a legtöbb intézményben 23-án, szerdán kell utoljára iskolába menniük, a szünet utáni első tanítási nap pedig március 30., vagyis a következő hét szerda.

Az Oktatási Hivatal közölte, a tavaszi szünet időpontjának meghatározásáról elsősorban a húsvéti ünnepkörhöz kapcsolódó egyházi és családi szokások döntöttek. A húsvétot megelőző nagyhéten – jellemzően csütörtöktől – sok család már együtt készül az ünnepre, a szülők szabadságot vesznek ki. A tavaszi szünet záró napja tudatosan nem húsvéthétfő, hanem kedd, hogy a kollégistáknak ne kelljen már az ünnepen, vagyis húsvéthétfőn elszakadni a családtól.

Az Oktatási Hivatal kiemeli: a tanév rendjéről szóló miniszeri rendelet már sok éve biztosítja az iskolaigazgatók számára, hogy a tanítási szünetek kezdő és befejező napját saját hatáskörben módosítsák. Így az intézményvezetők megtehetik például azt, hogy a húsvéti szünetet már a nagyhéten hétfőtől kiadják. De arra is lehetőségük van, hogy a húsvétot követő szerdától – vagyis ebben az esetben a március 30-ai héten – rendeljenek el csütörtökre és péntekre tanítási szünetet. Ezt azonban csak akkor tehetik meg, ha a kieső tanítási napokat más alkalommal a heti pihenőnapon tartott tanítási nappal pótolják az intézményekben.

OLVASD, ÉS ADD TOVÁBBI!

A Pedagógusok Lapja évi előfizetési díja 5 százalék áfával 4500 forint. Az intézmények banki átutalással (számlaszám: 11707024-20100456) fizethetnek elő, az egyéni érdeklődőknek csekket postázunk. Az egész oldalas hirdetés (A/4-es formában, fekete-fehérben) 120 000 forint, a féoldalal 60 000, a negyedoldalal 30 000 forint. Minden egyes díjtételt 27 százalékos áfa terhel. A hirdetések beküldésének határideje: a megjelenési hónap 1. napja.

PEDAGÓGUSOK LAPJA

Az OKÉT tevékenységében részt vevő

Pedagógusok Szakszervezete (PSZ) hivatalos hírlapja és hírlevele

Főszerkesztő: **Millei Ilona**

Technikai szerkesztő: **Márfiné Bécsi Erika**

Szerkesztőség: 1068 Budapest, Városligeti fasor 10. Telefon/fax: 322-8464

Levélcím: 1417 Budapest, Postafiók 11

Kiadja: a Pedagógusok Szakszervezete Országos Irodája

1068 Budapest, Városligeti fasor 10. Központi telefon: 322-8453

Felelős kiadó: **Galló Istvánné elnök**

Internet: www.pedagogusok.hu; E-mail: pedlap@pedagogusok.hu

Terjeszti: a Pedagógusok Szakszervezete. Évi előfizetési díj: 4500 Ft

Index: 26651 ISSN 0133-2260

EZ TÖRTÉNT A PSZ XXVI. KONGRESSZUSÁN

Alelnöknek választották Gosztonyi Gábor 46 éves tanárt

A PSZ XXVI. Kongresszusán a küldöttek egyhangúan arra szavaztak, hogy a szakszervezet a sztrájkbizottság tagjaként továbbra is a megállapodásra törekedjen a kormánnyal, és a sztrájk eszközához csak a legvégső esetben nyúljon. A küldöttek döntöttek arról, hogy a PSZ támogatja a CKP március 15-ei tüntetését. A Kongresszus a Ptk.-nak megfelelően alelnököt, Felügyelő Bizottságot és új ügyvivő testületi tagokat is választott.

Megtartotta XXVI. Kongresszusát a Pedagógusok Szakszervezete március 6-án. A Kongresszus személyi kérdésekről döntött: a PSZ Alapszabályának és a Ptk.-nak megfelelően második alelnököt választott Gosztonyi Gábor személyében, aki 2016. március 16-ától látja el a feladatát. Így a továbbiakban a Pedagógusok Szakszervezetének elnöke, Galló Istvánné mellett két alelnök, Szabó Zsuzsa és Gosztonyi Gábor dolgozik.

A Ptk. új előírásainak megfelelően március 16-ától öttagú Felügyelő Bizottság veszi át az eddigi Számvizsgáló Bizottság helyét. A Felügyelő Bizottság tagja lett: Holdampf Sándorné, Horváth István, Slezák Ferencné, Szatmári Zoltánné és Takács Pál György.

Változott a PSZ Ügyvivő Testületének összetétele is: dr. Jáki Katalin és Tarnay Attila lemondott tisztségéről. Helyettük Tömöriné Tóth Anna és Kókán István került a testületbe.

A küldöttek egyhangúan, ellenszavazat és tartózkodás nélkül úgy döntöttek, hogy a PSZ a Pedagógusok Sztrájkbizottsága tagjaként elsősorban megállapodásra törekszik a kormánnyal folytatott sztrájkbizottsági tárgyalásokon, a sztrájk eszközához csak a legvégső esetben nyúl.

Arról is döntöttek a küldöttek, hogy a Pedagógusok Szakszervezete támogatja a Civil Közoktatási Platform március 15-ére szervezett tüntetését. A Kongresszus arra kérte a PSZ-tagokat, hogy a megmozduláson minél nagyobb létszámban vegyenek részt.

Gosztonyi Gábor 46 éves, háromdiplomás mesterpedagógus. 1999. szeptember 1-jétől dolgozik az Öveges József Szakközépiskolában. 16 éve készít fel történelem érettségire SNI-s (diszlexia, diszgráfia, diszkalkulia) és BTM-es diákokat.

A Pedagógusok Szakszervezetébe 2003-ban lépett be, 2004-ben az iskolai PSZ-tagok az intézmény alapszervezeti titkárának választották. A jelenlegi tagok többségét már ő szervezte be a szakszervezetbe, átlagéletkoruk 38,5 év. A PSZ Budapesti Szakoktatási Szervezetének munkájába 12 éve kapcsolódott be.

Alelnöknek a PSZ Budapesti Szervezete jelölte azzal a szándékkal, hogy segítse az elnökség munkáját a szakképzés területén szerzett több mint egy évtizedes tapasztalatával, illetve hogy együtt valósítsák meg a 2013-ban elfogadott programot.

PONTOKBÓL MÁR VAN ELÉG

Galló Istvánné: az, hogy mire hajlandó a kormány, tárgyalások során fog előltni

Mit várhatunk a kormánytól a március 15-ei vonulások pedagógustüntetés után az oktatásban – tették fel a kérdést a fiatalok azon a kerekasztal-beszélgetésen, amelyet a Budapesti Corvinus Egyetem Társadalomelméleti Kollégiuma szervezett március 8-án. Galló Istvánné, a PSZ elnöke fogalmazta meg a lényegét: követelésekből, pontokból már van éppen elég, sok átfedés is van köztük. S bár fontosak az utcai megmozdulások, de az, hogy milyen változtatásra lesz hajlandó a kormány, végsősorban a tárgyalásztalnál fog előltni. (Tárgyalásban pedig jelenleg egyedül a Pedagógusok Sztrájkbizottsága – melynek a PSZ is tagja – van a kormánnyal, a sztrájkbizottság 25 pontos követeléséről. – A szerk.) Elmondta azt is, ha szükséges, a PSZ kész sztrájkot is hirdetni.

A Budapesti Corvinus Egyetem Társadalomelméleti Kollégiuma a magyar közoktatásról szervezett beszélgetést, melyen Galló Istvánné, a PSZ elnöke mellett részt vett a neveléstudományról foglalkozó Mészáros György, az ELTE-PPK adjunktusa, Varga Júlia, a Corvinus docense, az oktatás-gazdaságtan kutatója, Pilz Olivér, a miskolci Hermann Ottó tanára, az iskola közalkalmazotti tanácsának elnöke.

A mintegy 60 egyetemista a beszélgetés első felében betekinthez abba, mi és miért nem működik ma a magyar közoktatásban. Elhangzott, a túlzott központosítás lehetlenné teszi az érdemi pedagógiai munkát, mind a gyerekek, mind a pedagógusok túlterheltek, a rendszer alulfinanszírozott. A PSZ

elnöke arról beszélt, hogy ezek tünetek. A közoktatási rendszer 2010-ben kezdődött átalakításának minden hibája, az államosítás, a Klik működési zavara, a rossz irányítás 2016 januárjára csúcsonodott ki. Mészáros György úgy vélte, a rendszerváltás óta „reformból reformba megyünk”, de az Orbán-kormány oktatási reformja volt mind közül szakmailag a legkevésbé védhető. Varga Júlia azt mondta, a mostani rendszer hibáinak hosszú távú hatásai lesznek. Pilz Olivér azt fogalmazta meg, hogy a túl sok tananyag miatt a gyerekek nem sajátítanak el mélyebb tudást.

Szó esett arról, hogy a tanároknak is szükségük lenne a módszertani megújulásra, hogy a jelenlegi tanárképzés nem készíti fel

az egyetemistákat arra, hogyan kell a gyerekekkel bánni. A magyar közoktatást úgy kellene újjáépíteni, hogy abban a diákok és a tanárok is jól érezzék magukat, hogy a hátrányos helyzetű gyerekeket is felzárkóztassa. Varga Júlia hozzátette, az is fontos, hogy jó képességű tanárok tanítsanak, akik később is megmaradnak a pedagógusi pályán. Ehhez viszont korrekt fizetés és az szükséges, hogy „értelmiségihez méltó értelmes munkát tudjanak végezni”. Galló Istvánné arról beszélt, jelenleg nem vonzó a tanári pálya: nincs jobbiztonság, nincs foglalkoztatási biztonság és a „pedagógus-életpályának csúfolt borzalom” is sokakat eltántorít attól, hogy tanárnak álljon. (Folytatás a 4. oldalon)

A Pedagógusok Sztrájbizottsága visszaszólt a kormánynak

Betartják a törvényeket, és elvárják a politikusoktól, hogy ők is tartsák tiszteletben

A Pedagógusok Sztrájbizottsága közleményt adott ki február 19-én a kormánnyal való tárgyalások helyzetéről. Ebben azt írják, a sztrájbizottság mindaddig folytatja a tárgyalásokat a kormány képviselőivel, ameddig reményt lát arra, hogy a köznevelés vitás kérdéseiben megegyezés jöhet létre. Erre kötelezi a pedagógustársadalomtól, a szülőktől és a tanulóktól érkező támogatás, biztatás.

Ugyanakkor a Pedagógusok Sztrájbizottsága – tárgyalási készségének fenntartása mellett – a leghatározottabban visszautasítja azokat a megalapozatlan vádaskodásokat, alaptalan politikusi nyilatkozatokat, amelyek a kormányzó párt legkülönbözőbb állami, parlamenti tisztségeket betöltő tagjai részéről az elmúlt napokban elhangzottak.

Azt írják, a Pedagógusok Sztrájbizottsága ismeri és megtartja a törvényeket, és elvárja a nyilatkozó politikusoktól, hogy azokat ők is tartsák tiszteletben. A sztrájkot megelőző tárgyalások ugyanis törvényből levezethető szakszervezeti jogok, illetőleg kormányzati kötelezettségek.

A Pedagógusok Sztrájbizottsága várja, hogy a kormány képviselői – ígéretüknek megfelelően – küldjék meg azt a megállapodástervezetet, amely a további tárgyalások alapjául szolgál, s amelynek elkészítésére 2016. február 17-ei határidővel vállalkozott.

A Pedagógusok Sztrájbizottsága szerint nem igaz, és a leghatározottabban visszautasítja azokat a nyilatkozatokat, amelyek azt állítják, újabb béremelést követelnek a pedagógusoknak! Mint írják, a Pedagógusok Sztrájbizottsága fizetésemelési követelése az oktató-nevelő munkát segítőkre vonatkozik!

A Pedagógusok Sztrájbizottsága visszautasítja azt az állítást is, hogy bárki a gyerekekkel „zsarolná” a kormányt! Leszögezi ugyanakkor, hogy a Pedagógusok Sztrájbizottsága követelése közvetlen módon vagy közvetve kapcsolódnak a gyermekek, tanulók érdekeihez.

Ultimátum kérdőjelekkel

Galló Istvánné: a kialakult helyzetet a kormány magának köszönheti

Több tízezen, néhány számítás szerint százezren is részt vettek a március 15-ei pedagógustüntetésen, amihez egészségügyi dolgozók is csatlakoztak. Egy biztos, amikor a hideg esőben az Andrássy utat elfoglaló tömeg első sora már megérkezett a Parlament elé, a sor vége még az Oktogonnál volt. A Tanítanék Mozgalom kezdeményezéséhez 70-nél több civil szervezet, szakszervezet – köztük a PSZ – csatlakozott. A Kossuth téren Pukli István bejelentette, amennyiben a kormány nem kér bocsánatot, és nem ül le velük tárgyalni, a tanárok március 30-án egyórás, majd egyre hosszabb sztrájkot, pontosabban polgári engedelmességi mozgalmat indítanak.

A Kossuth téri demonstráción Pukli István a Teleki Blanka Gimnázium igazgatója bejelentette, március 30-án egyórás munkabeszüntetés lesz az iskolákban, ha március 23-áig Orbán Viktor a kormány, Áder János pedig az állam nevében nem kér bocsánatot az elmúlt hat év során megalázott emberektől, és nem indul el egy hiteles szereplővel folytatott konzultáció az oktatásügyről. Mint mondta, a tanárok ezúttal csak egy órára szüntetnek be a munkát, de azt kérik, hogy mindenki más is tartson velük, „egy órára álljon le az ország”. Úgy folytatta: „Ami pedig március 30-án egy óra, az egy héttel később lehet kettő, utána három.”

Az új sztrájk törvény értelmében egy legális sztrájkhoz a tanároknak meg kéne állapodniuk a KLIKkel a minimális szolgáltatásról, ami kivitelezhetetlennek tűnik. Ezért csak a polgári engedelmesség kategóriájába tartozó munkabeszüntetésre, vadsztrájkra van lehetőség. Pilz Olivér felolvasta a Tanítanék mozgalom 12, az oktatásban halaszthatatlan intézkedéseket kívánó pontját. Sándor Mária párhuzamot vont az egészségügy és az oktatás helyzete között, arról beszélt, hogy a tanárok, az orvosok, a szociális dolgozók szabadságharcot vívnak. Békés Gáspár diák olimpiikon úgy vélte, hogy a kormány nem oszthatja meg a társadalmat, L. Ritók Nóra a szegregáció ellen és a szegényekért („akiknek kockás ingre sem telik”) állt ki felszólalásában.

A pedagógus-szakszervezeteket erősíti a március 15-ei demonstráció – mondta Galló Istvánné, a PSZ elnöke, mert munícióval szolgálhat a további egyeztetésekhez. Azt mutatja, a közoktatás jelenlegi rossz állapota miatt sokan hajlandók utcára vonulni. Megjegyezte, a kialakult helyzetet a kormány magának köszönheti.

A SZEFE, amely hivatalosan támogatta a Tanítanék Mozgalom demonstrációját, az elmaradó bocsánatkérés és tárgyalás okán támogatni fogja a civilek kezdeményezését is.

Az Országgházban a demonstráció alatt a Kossuth-díjak átadása folyt. A díj átvétele után a Saul fia alkotói (I. 19. oldal – a szerk.), Nemes Jeles László és Röhrig Géza is elvegyültek az oktatásért tüntetők között.

PONTOKBÓL MÁR VAN ELÉG

(Folytatás a 3. oldalról)

A Tanítanék mozgalom által szervezett március 15-ei vonulós pedagógustüntetés hatásáról is szó esett. Pilz Olivér abban bízott, hogy a „nem nagyon ijedős” kormány végül hajlandó lesz érdemi párbeszédet folytatni. Galló Istvánné úgy vélte, a legnagyobb kérdés az, hogy a különböző szerveződések elégedetlenségét hogy lehet egy irányba terelni, mert „pontokból már van elég”. Ezzel arra utalt, hogy a Pedagógusok Sztrájbizottságának 25 pontos listája mellett többek között a Tanítanék Mozgalom, a Civil Közoktatási Platform és legutóbb a PDSZ is bejelentett egy követeléslistát, ezek „viszont nem egy irányba húznak”. Gallóné szerint a szakszervezetek hibája, hogy tisztán szakmai alapon kezelik az oktatás problémáit, miközben „ezek kőkemény politikai kérdések”. Fontosak az utcai megmozdulások, de az, hogy végül mire hajlandó a kormány, az már tárgyalások során fog eldőlni. Hozzátette, a PSZ kész sztrájkot hirdetni, de ez nem lesz egyszerű, részint a törvények miatt, részint, mert még sokan félnek. Úgy fogalmazott: „Áttörtünk egy falat, de még csak egy másik cellában vagyunk.”

AZ ESERNYŐS TÜNTETÉS UTÓÉLETE

Szép nap volt február 13., a hideg és a folyamatos eső ellenére is. A tüntetés megrázó és felemelő volt egyszerre. Ezért gondoltam, a kollégák szívesen megírják a véleményüket arról az eseményről, amelyet a Pedagógusok Sztrájkbizottsága hirdetett meg, és amelynek szervezését, technikai lebonyolítását, finanszírozását a Pedagógusok Szakszervezete végezte. Egyik kolléga a levelemre azt válaszolta: „Hozzám is eljutott felhívásod, nagyon jó ötletnek tartom, kívánom, hogy annyi benyomás és élmény kerüljön az asztalodra, hogy külön számot kelljen nyomnotok a Pedagógusok Lapjából!” Hát, ha annyi nem is jött, de jó pár érkezett. Voltak, akik névvel írták meg benyomásaikat, és voltak, akik egy-egy helyi lap cikkét küldték el. Sajnos, ez utóbbiakra már nem maradt hely. De kezdjük a kezdetén: a PSZ honlapján a tüntetés után a következő jelent meg a Magyar Közoktatási és Szakképzési Szakszervezet, az Oktatási Vezetők Szakszervezete és a Pedagógusok Szakszervezete nevében: „A Pedagógusok Sztrájkbizottsága köszönetét fejezi ki mindazoknak a konföderációknak, ágazati szakszervezeteknek, civil szervezeteknek, egyéneknek, akik személyes részvételükkel támogatták, erősítették demonstrációnkat. Köszönjük azoknak a támogatását is, akik szolidaritásukat levélben, szóban vagy egyéb formában fejezték ki.” (Megjelenik a Pedagógusok Lapja márciusi számában.)

Kollégák a 2016. február 13-ai tüntetésről

Egy tüntetés margójára

Reggel magamra öltöttem a PSZ-logós kötényemet. Minden tüntetés alkalmával büszkén mutatom meg hovatartozásomat a Róbert Károly körúton, a metróban, a Nyugatinál, a Jászain... A járókelők rendszerint kedves mosollyal nyugtázzák. Hamarabb indultam, mert rendezőként több mint száz buszt vártunk a Duna-parton. Az emberek személyautókból kikiabálva jelezték egyetértésüket. Öröm volt találkozni a vidéki kollégákkal.

A XIII. kerületiek egyik szokásos gyülekezőhelye a Falk Miksa utca. A sarkon álló Colombo-szobor jól kifejezte a tüntetés okát: Colombo gyűrött, szegényes öltözéke nemzeti oktatásunk helyzetét, fantom felesége pedig az emlegetett reformok működésének hiányát... Jó volt látni a nagy létszámú testületeket, ismerős arcokat. Gimnazista diákok is jöttek, akik örömmel hangolták a biciklicsöngőjüket.

Elindult a menet. A rakparton kigyózó sor kellemes látványt nyújtott. Néha ránk köszöntek, és lelkesen nyugtáztuk, ő is eljött. Együtt vonulni mindig felemelő érzés. Ilyenkor egymáshoz szólnak ismeretlenek is. A lelkesedést a hideg eső sem tudta lehűteni. Örömmel hallottuk a Parlament elé érve, hogy tömörüljünk, mert a Kossuth téri metróból nem tudnak kijönni az emberek. Már akkor tudtuk, hogy sikerült! Megrendítő volt meghallgatni *Király Gábor*: A rögök című versét *Galkó Balázs* érzékletes előadásában. Minden hangsúly élesen vágott, mert a szegénységről, a végső kétségbeesésről szólt. A beszédek közben el tudtam felejteni arról, hogy a kabátomban több liter vizet sikerült összegyűjtenem. Hol bosszankodtunk, hol lelkesedtünk, hol neveltünk. Szóltak a csöngők, a sípok, hangosan kiáltottunk együtt a szónokoknak felelgetve. A Szózat közös éneklése utáni öt perc csönd beszédes volt. Többet mondott a szavaknál. Elcsigázott pedagógus barátom egyszerű csak megfogta a kezem. Álltunk már máskor is a Szalay utcában pedagógusnapon sokan összekapaszkodva! A több tízezres tömeg csöndjében felnéztem, s magam előtt láttam legfőbb célunkat megfogalmazva a molinón: Magyarországról!

Még gyorsan segítettem összeszedni a csuromvizes kötényeket, hogy a vidéki kollégák hadd siessenek a buszukhoz. Lassan ballagtam hazafele. Fáradtan, csapzottan, átázva-fázva. Mégis jól éreztem magam. Utóbb megtudtam, hogy sok ismerősöm tüntetett velünk, néhányan családostól érkeztek. Volt olyan iskolaigazgató, akít a kormányzati kommunikáció motivált, amely a pedagógusok elkeseredett segélykiáltását holmi balhének degradálta. Külön köszönöm a szociális területen dolgozó, XIII. kerületi, legalább száz tüntetőnek, hogy megjelenésükkel szolidaritásukat is kifejezték. Meggyőződésem, hogy a szombati tüntetésen elkezdjük „rendezni végre közös dolgainkat”. Kívánom, hogy végül nyugtázhassuk a sikert.

Lombosné André Adrienne, Budapest

Érted tüntettem, Hazám!

48 éves PSZ-tagsággal, nyugdíjban is kollégákként, tanító lányom szülőjeként, öt unokám jövendő iskolájáért járok – ha kell – tüntetni. Mentem több évvel, néhány évvel ezelőtt is, február 3-án városomban, 13-án fővárosi villamossíneken botladozva tócsáról tócsára esernyővel, vászoncipőmben az ötperces hallgatás terére. Ingem még világoskék volt, mára már kikockásodott. Ami alatta dobog, vélem, hogy patyolatliszta.

Harmadikán tízéves unokám sok sikert kívánva küldött a pécsi Színház térére, 13-án ajándékot vittem neki, hogy legyen mivel csemetne majd, ha én már botladozni sem tudok. Baranyai kollégáimnak korábban, és most Nektek is elküldöm érzéseimet arról az élményről, ami ért. Bizakodva vacogtunk együtt az égnek hulló könnyei alatt, néha mosolyogtunk, máskor a miénk is hullott, de nem balhéztunk:

Fúj a szél, és én még pislogtam,
zápor csorgott rám, így kullogtam.
Gyúrtem, gyúrtam, bőszen csemettem,
Búval, bajjal, gond nőtt felettem.

Hullt az égnek könnye rám,
érted tüntettem, Hazám!
Rólad szólt a hallgatás,
Néked szól e vallomás.

Kedves fiatal Kollégáim! Nektek pedig azt kívánom, nőjenek össze esernyőitek védőernyővé gyerekeink, unokáink, mindannyiunk fölél!

Antal Lajos, Pécs

Megrendítő volt ott állni a téren

Gondolom, az én sztorim nem túl érdekes, de azért írom le, mert mutatja a hangulatot: a tüntetés alatt én mindig jól érzem magam, hát még ezen a fantasztikus napon!

Senkit nem zavart az eső, a kollégák élvezték az egész rendezvényt! A buszon is sokat beszélgettünk, mindenkit érdekelt, mi lesz a folytatás.

Még induláskor az RTL készített velem, a fiammal (akivel ott volt a négyéves unokám is) egy rövid riportot, amiből egy mondat hangzott el a híradóban, s ezért gondoltam arra, hogy írok, mert az utóhatás szenzációs! Az utcán, a boltban az emberek, szomszédok, ismerősök és ismeretlenek, az unokáim óvodájában a szülők, nagyszülők megszólítanak, hogy láttak, és milyen jó, hogy vannak ilyen bátor emberek, akik kiállnak az igazságért. Ezt a mondatot egy hét alatt számtalanszor hallottam, nagyon jó érzés! Úgy gondolom, nemcsak nekem szól, hanem mindenkinek, aki ezt a felemelő, értelmes megmozdulást megszervezte, a kollégákat buzdította, egyáltalán, részt vett benne!

Beszélgetek azóta is a kollégákkal, érdeklődők mondják, hogy folytatni kell, de ha visszakerdezek, hogyan, nagyon sokféle válasz érkezik a „nem tudom”-tól a sztrájkig. Befejezésül a sógorom mondata: megrendítő volt ott állni a téren!

*Makár Barnabásné, Miskolc
(Folytatás a 6. oldalon)*

AZ ESERNYŐS TÜNTETÉS UTÓÉLETE

(Folytatás az 5. oldalról)

Gondolatok a demonstrációról

Felemelő érzés volt és marad is sokáig. A rengeteg ember csendes, céltudatos, elszánt jelenléte az összetartozás érzését erősítette. A vonulás alatt azon szurkoltunk, hogy minél többen legyünk. Csodálatos volt megtapasztalni, a sok idegen ember szíve együtt dobogott, éreztük az összetartozásunkat, az erőnket, az egymás iránti szolidaritást. Köszönjük az áldozatot vállaló szervezőknek, felszólalóknak, akik minket képviseltek és irányt mutattak.

Újra azt éreztük, hogy értékesek vagyunk, büszkeséggel töltött el, hogy pedagógus vagyok.

Lesújtó volt számomra és nagyot csalódtam a kormányban a durva sértegetések, bizalmatlanság, félrevezetés miatt. Erőt mérítettünk a felszólalók őszinte, tiszta lelkesedéséből, az igazságba vetett hitükből. Csodálatos volt megélni az ötperces csend izonyos erejét.

Évek óta hangoztatjuk a technikai dolgozók alulfizettségét. Óvodánkban a 34 éves munkaviszonnal rendelkező, dajkai feladatot ellátó kollégánál fizetése: 85 785 forint. Ez szégyenletes, hogy évek óta nem rendeződik a bérük, és ezenkívül semmilyen juttatást nem kapnak.

*Kisvárad Lászlóné szakszervezeti titkár
Mikes Kelemen úti Óvoda, Zalaegerszeg*

„Habár fölül a gálya, S alul a víznek árja, Azért a víz az úr!”

A február 13-ai tüntetés hajnalán – Zalában ugyancsak korán kellett kelniünk ahhoz, hogy a fővárosba induló buszokon rajta lehessünk – a zuhogó eső már jelezte, Petőfinek bizony igaza volt! Aztán a magas vízállással hömpölygő Duna tovább erősítette ezt az érzést bennünk, s a Kossuth téren, a tömegben hallgatva a felszólalókat azt gondolhattuk: végre föltámadott a tenger!

Azt hiszem, egymás arcát fürkészve, vagy éppen a körülöttünk álló ismeretlen – nem csak pedagógus – tekintetekbe pillantva, de önmagunkba nézve is rengeteg pozitív érzést, érzelmet fedeztünk fel. Mindannyian az összekovácsoló erő részei lettünk. Az az öt perc a végén pedig leírhatatlan volt. Erősítette azt a méltóságot, amit az előtte felszólalók – nemritkán humorral – adtak a demonstrációnak. (Nem véletlenül, hiszen *Romain Gary* is így fogalmaz: a *humor* a méltóság támasza, fölényünket hirdeti mindazzal szemben, amit a sors ránk mér.)

Kimondva vagy kimondatlanul az munkált mindannyiunkban, hogy most, most végre történik valami jó. Jó a gyermekeinknek, nekünk, az országnak.

Egy hét elteltével a legtöbben lélegzetünket visszafojtva figyelünk, s izgulunk azért, hogy az, ami miatt ez az összefogás megszületett, tudjon megvalósulni. Magam – áttanító pedagógusként – a tüntetés utáni hétfőn és kedden két olyan iskolában dolgoztam, ahonnan nem jöttek el velünk. A fogadtatás, a kollégák érdeklődése mégis azt mutatta, hogy a döntő többség – vagy talán mindenki? – lélekben igenis ott volt a Kossuth téren. Ez pedig megerősíti bennem (is) az érzést: soha nem tapasztalt egységbe forrt a pedagógustársadalom, és talán a bennünket támogatók köre sem volt ilyen széles korábban egyetlen alkalommal sem.

A sok-sok, azóta folytatott beszélgetésből bizton leszűrhető, ha kell, legközelebb többen leszünk a Kossuth téren... Sokkal többen!

Lóránt Zsolt költő-tanár, Túrjei Szent László Általános Iskola

Már végképp betelt a pohár

Beszéltem néhány nyugdíjas pedagógussal és nem nyugdíjossal is. Lélekben velünk voltak és vannak. Volt olyan munkahely is, ahol már felvették a kockás inget. Sokan nagyon sajnálják, hogy nem tudtak részt venni ezen a megmozduláson. A tüntetésen azt éreztem, hogy most már végképp betelt a pohár. Szentesen is tartott a Klik egy tájékoztatót, amelyre nem hívták meg a szakszervezetet. Ettől függetlenül én elmentem. A Klik vezetője nagyon várta *Balog Zoltánt*. Balog úr természetesen nem érkezett meg. Lehetőséget kaptak a pedagógusok, hogy elmondják észrevételeiket. Az iskolaigazgatók kezdték felsorolni a hiányosságokat. A Klik vezetője nyugtázta mindezt. De még ez idáig semmi nem történt. Ezután a szentesi Klik vezetője Csongrádra utazott, ahol szintén várta Balog Zoltán urat. Oda sem érkezett meg Balog úr. Ekkor már elvesztette a türelmét a Klik vezetője, amikor a problémák felvetésére került a sor, „kikelt” magából. Nem lehetett tovább folytatni a párbeszédet. Hogy miért is írtam mindezt le? Mert becsapva éreztem magam, és gondolom, nem csak én. Ezért is csatlakoztak sokan a tüntetéshez, mert még mindig nem tekintik egyenrangú partnernek a pedagógusokat. Többen is lettünk volna, de meg vannak félemlítve a pedagógusok. Nem tudtuk hová tenni azt sem, hogy miért kereste a rendőrség a szakszervezeti vezetőket. Reméljük, csak a segítő szándék vezérelte őket. Nos, ezek az érzések is kavargtak és kavarnak a fejekben. Sajnálatos, hogy a politikusaink benn, a Parlamentben nem reagáltak a kinn folyó demonstrációra. A tüntetés végén az öt perc csend, ami arra szolgált, hogy bebizonyítsuk, hogy nem balhézni jöttünk, katartikus volt. Én személy szerint azt gondolom, ha öt percig ez a tömeg csendben tudott maradni, nem mozdult, akkor mindenre képes.

Szobota Imréné, Szentes városi, járási titkár

Történelmet írtunk

Ott voltunk! Nem bántuk meg (ázás-fázás ellenére sem)! Abban a három órában – és az utolsó öt perc némaságában – bizonyosságot tettünk arról, hogy összetartunk, nem hátrálunk, a végsőkig kitartunk, hogy elérjük követeléseinket!

Ne törődjetelek a kormány hamis, megosztó, követeléseinket legradáló propagandájával, hisz máshoz sem ért, érdemi tárgyalásokra képtelen!

Mi, ott a Kossuth téren, 10-20-30-50 ezren (válassz) megmutattuk a hatalomnak, hogy elég volt a „nemzet napszámosa” státuszából, ideje minket és a gyermekeket is emberszámba venni. Ennél többet már nem tudnak a torkunkon lenyomni, sőt az eddigieket is kiköpjük, mert ehetetlen. Ha azt hiszitek, hogy ezzel a tüntetéssel vége is, tévedtek. Még csak most kezdődik! *Pilz Olivérék* alternatív kerekasztalt hirdettek (azóta Civil Közoktatási Platformmá alakultak), a pedagógusok sztrájkbizottsága is tovább tárgyal, amihez mi is felhatalmazást adtunk mindkét fórumnak. A PSZ már szervezi a sztrájk előkészületeit. A sztrájkra természetesen csak akkor kerül sor, ha a kormány időt húz, látszatengedményeket tesz, de érdemben nem hajlandó követeléseinknek eleget tenni.

Meggyőződésem, hogy történelmet írtunk a február 13-ai tüntetéssel. Büszke vagyok, hogy ott lehettem, hogy 8-an is képviseltük az iváncsai iskolát a Kossuth téren. Köszönöm nektek, hogy lélekben is velünk voltatok szombat! Remélem, kitartotok!

*Lazáné Asztalos Borbála
(Folytatás a 7. oldalon)*

AZ ESERNYŐS TÜNTETÉS UTÓÉLETE

(Folytatás a 6. oldalról)

Egy kezdő tüntető feljegyzései

Nekem szerencsés szám a 13-as. Még azt sem éreztem a szám bűvöletében gondnak, hogy – a meteorológiai jóslatot beváltván – szakadt az eső. Igaz, így kissé kényelmetlenebbé vált az utazás, a gyaloglás, de erre mindenki fölkészült. S ha azt hihetted volna, csak te vagy az egyetlen elvetemült, aki ilyen időben tüntetni megy, akkor kellemesen csalódhattál már a fehérvári gyülekezőhelyen, ahol közel 400 hasonszőrű rebellel találkozhattál.

A fővárosba sereglettek a pedagógusok számos különjáratral – szervezeten, míg sokan saját járművel vagy tömegközlekedéssel jöttek. Ki kereplőt, ki dudát, trombitát, bőgő bocit hozott, de leginkább a vidám színű biciklicsengőkkel kelthetünk zajt a felvonuláskor, a Szalay utcai Oktatási Hivatal közlébe érvén, majd a térre vonulva.

Médiaberkekben, ha megtelik a Parlament előtti sík, akkor 20-25 ezer fővel számolnak a tudósítások. A rendezvényt nem lehetett megkezdeni, mert a metrókból s a környező utcákból még egyre áramlott a nép... Ezt nem lehet „négy-öt magyar összehajol”-nak, pár száz hőzöngőnek titulálni majd.

A Himnusz–Szózat keretben tíz markáns felszólalás hangzott el. Egyik beszéd jobb volt, mint a másik. A hatáskeltés eszközeivel remekül bántak, s mivel közülünk kerültek ki a szónokok, vagy ismerték a mindennapjainkat, esetleg hasonló gondokkal szembesülnek folyamatosan a közéletben: hitelesek, őszinték voltak. Ki felháborodással, ki tények felsorolásával, ki példák idézésével igyekezett meggyőzni a hallgatóságot. Hozám legközelebb a humort sem nélkülöző szövegek álltak. Ugyanakkor meglepődtem azon, hogy az ifjúság képviselője – tán lányos zavarában, tán a hallgatóság megszólítása és jóindulatának megnyerése elvről mit sem tudva – „Szasztok!” köszönés után tegezéssel is folytatta mondandóját.

„Okafogyott a tüntetés” – nyilatkozta az államtitkár még a tüntetés kezdete előtt. Miért hiszik azt, hogy úgy csinálunk, mintha intézkedésekkel, biciklitűtolások utáni „finomhangolások” újabb kapkodásokkal, kormány megbízottá avasztaló feláldozás látszatával beérjük? Épp elég konkrét a 25 pontos listánk (remélem, a színpadi szónokaink minden fórumon ragaszkodnak majd ezek megvalósításához!), amiről t á r g y a l n i u k kellene. Persze, könnyebb Lázár János-i pökhendiséggel nem venni tudomást a problémákról, gyűlöletet szítva ellenünk politizálni. Ahol bevezették már az életpálya (?) modellt, ott már mindenki érti, átérzi, saját bőrén tapasztalja, miről beszéltünk, amikor nem ujjongtunk érte. Lassan ugyan, de egyre többekben tudatosul a „nem hagyhatjuk, nem hagyjuk!” érzület s a felelősség. Már majd 900 a támogató csoport, 34 ezer-velahányan írták alá a miskolciak levelét, és a csatlakozók és szimpatizánsok száma napról napra tovább nő.

Idejöttünk – no, de nem balhézni! Bár hallott a Kossuth tér „Orbán, takarodj!”, „Maffia!”, „Úgy van!”, „Nem hagyjuk!”, „Pfúj!” bekiabálásokat, de mind a rendezvényt, mind a felvezetést, elvonulást fegyelem, szervezethez jellemezte.

Számomra legfelemelőbb a zárás volt. Sándor Mária felhívására a húszezrek esőverésű csendje. Magasztos, erőt sugárzó, méltóságtel. Akartuk, hogy így, hogy ilyen legyen. Nagyszerű volt megélni. Köszönöm mindenkinek.

Dr. Göde Andrea, Székesfehérvár

„Fortélyos félelem igazgat minket...”

A tüntetés előtt szóba került, szeretne-e a tantestület csatlakozni a hermanosok leveléhez, de mély hallgatás és közöny volt a válasz. Így rajtam kívül az intézményvezető (régi szakszervezetis), az iskolatitkár és a rendszergazda csatlakozott. Fel sem merült senkiben, hogy a tüntetésre eljőjön. Az intézményvezetőm külföldön volt, ezért nem tudott eljönni.

Én pénteken utaztam Budapestre (a családom ott él), és szombaton, 13-án a lányommal mentünk a Kossuth térre. A metró tömve volt, mindenki jókedvű és barátságos volt. A Kossuth téren kiürült a szerelvény. Fegyelmeltemen hagytuk el az állomást, az idegenek is beszélgettek egymással, ki honnan jött. A kitaró eső ellenére jó volt a hangulat, a lányomon kívül a húgom és az ő lánya is eljött, hogy velem legyenek, hiszen a kollégáim nem jöttek. A beszédek is fegyelmeltemen, néha szomorúan, néha felháborodva, néha meghatódva, néha jókat derülve hallgattuk végig. A körülöttünk állók szájából sem hangzott el egyetlen gyalázkodó szó sem. Érezhető volt, hogy intelligens, sorsukért felelős emberek a jobbítás szándékával, végső elkéseregésükben állnak ott. A Himnuszt és a Szózatot mindenki énekelte, számomra ez is meghatározó volt, de az öt perc néma csend leírhatatlan élményt jelentett. Egyetlen pissenés sem hallatszott, csak az esernyőkön záporozó esőcseppek hangja. A tüntetés után mindenki fegyelmeltemen hagyta el a teret, a felsorakozó rendőröknek megköszönve a segítségüket és minden jót kívánva nekik. Hosszú ideig a hatása alatt voltunk ennek a közös élménynek. Hétfőn a kollégák nem igazán érdeklődtek, inkább én próbáltam átadni érzéseimet, tapasztalataimat. Azt gondolom, nem azért nem tartottak velem, mert nem értenek egyet a tiltakozásokkal, vagy ne akarnák a változásokat. Szerintem befásultak a folyamatos küzdelmekbe, úgy látják, nincs értelme az ilyen megmozdulásoknak, „úgysem változik semmi”, mondják. Hiszen nem ez volt az első tüntetés, amelyen a pedagógusok megbecsüléséért, az oktatás jobbá tételéért emeltük fel a szavunkat. Én úgy látom, a túlélésre játszik mindenki. Az azóta történetek megtették a hatásukat, mintha mozdulni látszana valami. Február 19-én sikerült elérni, mindenki kockás ingben jött, és a fényképet is vállalta. Így az felkerült az iskola Facebook-oldalára és a többi közösségi oldalra. Nem is gondoltam volna, de nagyon sok szülő azonnal lájkolta a fényképeket. Szerintem hosszú folyamat lesz, amíg megtanulunk élni a jogainkkal, hiszen ennek túl nagy hagyománya nincs ebben az országban. De valami elkezdődött. A szakszervezethez való csatlakozásról szó sem esett, a kollégák nem igazán bíznak abban, hogy a szakszervezet elérhet valamit. Azt pedig nem értik, hogy egy hatalmas tagsággal rendelkező szervezet erőt képviselne! „Fortélyos félelem igazgat minket...”

Vázsonyi Judit, Mernye

(Folytatás a 8. oldalon)

AZ ESERNYŐS TŰNTETÉS UTÓÉLETE

(Folytatás a 7. oldalról)

„Büszke vagyok, kislányom, hogy ott voltál a téren”

Rutinos tüntető vagyok már a koromnál fogva is. A rendszerváltás után kezdtem, amikor a bértábla bevezetését sikerült „kitüntetnünk”.

2011-ben ott voltam a Kossuth téren, a „bohócos” megmozduláson, amikor először zengett a tér az „Orbán, takarodj!”-től. Egy évvel a kétharmados választási győzelem után ezt nem hittem volna.

Azután jöttek a PSZ által szervezett tüntetések.

Mindig igyekeztem még egy embert magammal vinni. Ahogy ez a mostani tüntetésen is volt. Most könnyebb dolgom volt. Mindenkinek elege lett az oktatásügy körül zajló dolgokból.

Féltem, hogy a hideg és a várható eső miatt hányan mondják le az utolsó pillanatban a részvételt, de mindenki ott volt, aki ígérte. A teljes portfóliót feltöltő és minősítésen átesett, a szakvizsgával rendelkező és rövidített portfóliót feltöltő kollégánóm szintúgy, mint a tüntetésről továbbképzésre igyekvő, illetve továbbképzésről elszökő tanítónő. És a vélemények:

– Jó volt megtapasztalni a téren a hangulatot. Azt az erőt, amit az a sok ember sugárzott. A férjem (ügyvéd) otthon nézte az ATV adását. Meglepetten mondta este, hogy nem gondolta volna, milyen nagy a baj. „Bár mindig mondd, hogy mi történt, de ez a tömeg világított rá a helyzet komolyságára.”

Rendvédelmissekkel, férjem ismerőseivel álltunk kinn az Alkotmány utcában. Nem gondolták volna, hogy épp a pedagógusok lesznek azok, akik összehozták ezt a tüntetést, ezt az erős összefogást. A buszon ülve otthonról hívták a kollégánőt telefonon. Az apukája volt, aki a tévében nézte a tüntetést, és gratulált hozzá: „Büszke vagyok, kislányom, hogy ott voltál a téren.”

A téren állva a szakadó esőben és fázó lábbal is dőlt belőlünk a röhögés *Fazakas Gergely* szülő felszólalása alatt. Ha pedig valamit ki tudunk nevetni, az nem lehet félelmetes többé.

A Szózat utolsó sora után, „Itt élned, halnod kell”, az ötperces csend végén nem csak az esőcseppek folytak az arcunkon. Nincs hová hátrálnunk. Mi nem mehetünk el tanítani más országba, mert mi magyarok vagyunk, a magyar gyerekeket kell tanítanunk.

Február 19-én kilenc kisgyereket öltöztettek kockás ingbe a szülők az osztályomban (4. osztály). Nem beszélünk soha politikáról az iskolában a felnőttekkel, de megköszöntem a kiállításukat értünk, a gyerekeikért.

Varróné Demeter Erzsébet

A PEDAGÓGUSOK SZAKSZERVEZETÉNEK FELHÍVÁSA CSELEKVŐ ÖSSZEFOGÁSRA!

„A 2016. február 13-ai események igazolták, hogy az oktatás sokaknak fontos. Ez a nap igazolta azt is, hogy az oktatásban dolgozók képesek fellépni érdekeikért, az ország érdekeiért: a szabad oktatásért, az oktatáshoz való szabad hozzáférés jogáért. Ez a nap igazolta azt is, együtt, összefogva a pedagógusok, az orvosok, az ápolók, a könyvtárosok, a szociális munkások, a vasutasok, a postások, a dajkák, a bölcsődei gondozók, mindazok, akik itthon szeretnének boldogulni, tenni a szegénység, a gyermekéhezés, a hajléktalanság, a létbizonytalanság ellen, meg tudják mutatni a hatalomnak, nem mehet így tovább, irányváltásra van szükség!”

Ez volt az igazi társadalmi kerekasztal!

Most a Kormánynon a sor! Meg kellett hallania a tüntetőik üzenetét! Rajta múlik, képes-e, akar-e, tud-e cselekedni! Képes-e, akar-e, tud-e változtatni! Képes-e, akar-e, tud-e az ország érdekében tenni!

A Pedagógusok Szakszervezete kijelenti, nem enged a „huzsonötből”. A Pedagógusok Szakszervezete – a Pedagógusok Sztrájkbizottságának tagjaként – tárgyal a Kormány képviselővel. Tárgyal, de egyenrangú partnerként, és következetesen kitart követeléseivel mellett! Tárgyal, de azokról a kérdésekről, amelyeket szükségesnek, fontosnak tart. A Pedagógusok Szakszervezete soraiba hívja a köznevelés intézményeiben dolgozókat! Vár mindenkit, akinek feladata van az ország jövőjét, zálogát jelentő ifjúság felkészítésében! Ha a szakszervezet erős, akkor tagjai biztonságban vannak!

A Pedagógusok Szakszervezete összefogásra szólít. Kezét nyújtja minden szakszervezetnek, minden civil szervezetnek, minden közösségnek, szülőnek és nagyszülőnek, tanulóknak és tanulni vágyóknak, akik fenn akarják tartani a Kossuth téri tüntetésen magasra emelt zászlókat. A magasba tartott zászlók figyelmeztetik a hatalom képviselőit, nem egyszeri felbuzdulás tartotta az esőben a téren megjelent tízezreket. A magasra tartott zászlók emlékeztessék a mindenkori hatalmat a tüntetés lényegére: „...azért a víz az úr!” A Pedagógusok Szakszervezete köszönetet mond mindenkinek, aki hozzájárult a tüntetés sikeréhez, aki kitartott az esőben. Akik hozzájárultak az összefogás erejének megmutatásához. Akik kibontották és felemelték a zászlókat!”

LÉTREJÖTT A CIVIL KÖZOKTATÁSI PLATFORM

Támogatják a Pedagógusok Sztrájkbizottsága 25 pontos és a Tanítanék Mozgalom 4 pontos követeléslistáját

Ötven oktatási szakmai szervezet, szakszervezet és tiltakozó mozgalom megjelent képviselői létrehozták a Civil Közoktatási Platformot (CKP) február 16-án. A CKP-hoz csatlakozó szervezetek támogatják a pedagógus-sztrájkbizottság 25 pontos, valamint a Tanítanék Mozgalom 4 pontos követeléslistáját. Leszögezték, nem vesznek részt a kormány által létrehozott kerekasztal munkájában, de nyitottak lennének egy nyílt, minden érdekelt bevonásával zajló tárgyalásra. Másnap reggel *Rétvári Bence*, az Emmi parlamenti államtitkára egy rádióműsorban azt mondta: a Köznevelési Kerekasztal „az a hely, ahol aki részt vesz, az része lesz a döntéseknek”.

Az alakulás után kiadott közleményük szerint a CKP-hoz csatlakozó szervezetek támogatják a pedagógus-sztrájkbizottság 25 pontos, valamint a Tanítanék Mozgalom 4 pontos követeléslistáját.

A CKP-hoz csatlakozó szervezetek azt is leszögezték, hogy nem vesznek részt a kormány által létrehozott kerekasztal munkájában, de nyitottak lennének egy nyílt, minden érdekelt bevonásával zajló tárgyalásra.

A CKP három munkacsoportot hozott létre. Az egyik megpróbálja összehangolni a különböző tiltakozó akciókat, a másik egy listát állít össze az akut problémák gyors megoldását célzó azonnali követelésekről, és alakult egy olyan munkacsoport is, amely egy hosszú távú alternatív közoktatási stratégiát,

valamint egy közoktatási és szakképzési törvénytervezetet alkot majd meg.

Minél szélesebb körben kell egyeztetni a közoktatásról – mondta az M1 szerda reggeli műsorában Rétvári Bence, az Emberi Erőforrások Minisztériumának parlamenti államtitkára.

Szerinte a legnagyobb szakszervezetek mellett a szülők és a diákok, a tanulók leendő munkaadóinak képviselőivel éppúgy tárgyalnak, mint a Magyar Rektori Konferenciával, a magyar Tudományos Akadémiával és a Magyar Művészeti Akadémiával, a nemzetközi kitekintés érdekében pedig az OECD illetékeseivel is tárgyalnak a megbeszéléseken.

Mint mondta, biztos abban, hogy a Köznevelési Kerekasztal „az a hely, ahol aki részt vesz, az része lesz a döntéseknek”. Rétvári

Bence szerint a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ (Klik) szervezeti átalakításairól várható a leggyorsabb megegyezés, ugyanakkor vannak pontok, ahol a kormányzat nem kíván változtatni; ezek között említette az állami intézményfenntartást és az ingyenes tankönyvellátást.

Az államtitkár szerint idén 34 milliárd forintot fordít a kormányzat a pedagógus-életpályamodell bevezetésére, „de ezen túlmenő bérkövetelésekről már nem tudunk tárgyalni”.

Közben újabb tiltakozás indult a fennálló oktatási rendszer ellen, a Facebookon szervezkedtek a szülők, hogy a hónap utolsó napján, február 29-én ne engedjék iskolába a gyerekeiket.

SZOLIDARITÁSI AKCIÓK EGYET NEM ÉRTÉSSEL

Aáry-Tamás Lajos: tanulót, szülőt nem érhet hátrány politikai meggyőződése miatt

A február 29-ére szervezett „Nem leszek a suliban” akciót a civil közoktatási platform akciócsoportja kezdeményezte, hogy így jelezzék, a jelenlegi közoktatási rendszer árt a gyerekeknek, rendszerszintű változtatásra van szükség. Egyben így kívánják kinyilvánítani szolidaritásukat a pedagógusok mellett. Az oktatási jogok biztosának az akcióval kapcsolatban kiadott állásfoglalása szerint sem tanulót, sem szülőt nem érhet hátrány politikai meggyőződése miatt. Egy másik szülői csoport, a Ficsak viszont elküldte a gyerekeket február 29-én az iskolába.

A civil közoktatási platform akciócsoportja február 29-ére szóló, egynapos kezdeményezéséről, a „Nem leszek suliban” akcióról beszéltek a szervezők február 24-én a sajtónak. Elmondták, eddig a napig több mint 24 ezren jelezték, hogy csatlakoznak az akcióhoz. Azért hirdették meg, mert változást akarnak az oktatásban, és egyben a pedagógusok iránti szolidaritást is kifejezi a kezdeményezés.

Első szülői figyelmeztetés

A Facebookon február 29-ére szerveződő eseményen keresztül arra kérték a szülőket, ezen a napon ne engedjék a gyerekeiket iskolába. A szervezők ezt „első figyelmeztetésnek” szánták. Azt is elmondták, összefogással a gyerekek felügyelete is megoldható aznapra, és legalább az is világossá válik, hogy a szülők is szeretnék a változást a közoktatásban.

Puskás Krisztina, az egyik szervező elmondta, az akciót azért indította, mert úgy véli, a jelenlegi oktatási rendszer árt a gyerekeknek. Ők jót akarnak nekik, és ezt csak az oktatási rendszer megváltoztatásával lehet elérni. Beszámolt arról is, hogy jogvédőkkel egyeztettek, hogy ha valakit hátrányos megkülönböztetés ér a hiányzás miatt, akkor tudjanak segíteni. Hozzátette, a szülői munkaközösségeken keresztül az ország minden pontjára el tudnak jutni.

Ercse Krisztina, a civil közoktatási platform szóvivője azt mondta, ők fontosnak tartják a tárgyalást a kormánnyal, de – véleménye szerint – a kormány az összes csatornát elvágta, ahol értesülhetne az igényekről.

Az oktatási jogok biztosja is állást foglalt

Eközben *Aáry-Tamás Lajos*, az oktatási jogok biztosja állásfoglalást adott ki. Ebben azt írta, az oktatási jogok biztosaként számos jelzést kapott a közösségi portálon február 29-ére szerveződő „Nem leszek suliban” néven indított megmozdulással összefüggésben. E jelzések szerint pedagógusok kérik arra a szülőket, hogy ne vigyék iskolába gyermekeiket, vagy ha mégis, akkor a gyermekek kockás ingben menjenek. További jelzés, hogy az eseményre az iskolai faliújságon kell feliratkozni annak, aki jön, és annak is, aki nem.

Az oktatási jogok biztosja kiemelte: sem tanulót, sem szülőt nem érhet hátrány politikai meggyőződése, annak jogszerű kinyilvánítása vagy az attól való tartózkodás miatt. Ilyen jogsértő helyzetet idéz elő például, ha a faliújságon vagy az iskolában szokásos módon nyilvánosságra hozzák, hogy ki vesz részt, és ki nem vesz részt a megmozduláson.

A tanuló és a szülő nem hozható olyan helyzetbe, amely politikai meggyőződésének feltárására vagy nézeteivel ellentétes cselekvésre készíti, vagy arra, hogy véleménye jogszerű kinyilvánításától tartózkodjon. Késztetésnek minősül az is, ha a tanuló vagy a szülő alappal tarthat attól, hogy hátrány éri azért, mert valamit tesz, vagy nem tesz.

A biztos arra kért minden fenntartót és intézményvezetőt, hogy a mindenki számára fontos demokratikus értékek érvényesülését biztosítsák az iskolákban. Egyúttal jelezte: az alaptörvény szerint mindenkinél joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(Folytatás a 10. oldalon)

SZOLIDARITÁSI AKCIÓK EGYET NEM ÉRTÉSSEL

(Folytatás a 9. oldalról)

Ez a jog megilleti a pedagógust, a szülőt és a gyermeket egyaránt, gyakorlásának nincs életkori korlátja. Fontos eleme ennek az alkotmányos alapjognak, hogy önkéntesen gyakorolható. Az önkéntesség éppen az iskolában a leginkább védendő eleme e jognak, hiszen ez egy hierarchikus viszonyokra épülő közösség. A köznevelési törvény mind az iskola, mind a tanár oldalán kötelezettségként fogalmazza meg, hogy tájékoztatása tárgyilagossá és többoldalú legyen, anélkül, hogy saját álláspontja elfogadására kényszerítene a gyermekeket – rögzítette.

Ficsak: hétfőn iskolában a gyerekek helye

A Fiatal Családok Klubja (Ficsak) károsnak tartja azt a Facebookon szerveződő kezdeményezést, amely arról „győzködi” a szülőket, hogy a pedagógusok iránti szolidaritás kifejezésékként ne engedjék iskolába a gyerekeiket február 29-én, hétfőn.

A Ficsak közleményében azt írták, ők is tisztában vannak „a klik-es” oktatási rendszer gyerekbetegségeivel és a pedagógusok nehézségeivel. A tanároknak és a szülőknek is rengeteg egyéb eszközük van azonban arra, hogy kifejezzék nemtetszésüket és változásokat érjenek el – tették hozzá.

Úgy fogalmaztak, hogy „ebben a politikával átitatott csatározásban a gyerekeket eszközül használni súlyos felelőtlenség, hisz így vagy úgy, de megbélyegzi őket”. Keddtől pedig „indul a kiközösítés, az ujjal mutogatás, az egymás háta mögötti sugdolás”, ami senkinek nem használ. A klubhoz kötődő szülők ezért viszik a gyerekeiket hétfőn iskolába, és bíznak benne, hogy sikerre vezetnek a köznevelési kerekasztal tárgyalásai. Hisznek ugyanis abban, hogy a konfliktusos békés rendezése szolgálja leginkább a gyerekek javát.

EGY FURCSA NAP AZ ISKOLÁKBAN

Igazolt szülői elégedetlenség: mintegy ötvenezer diák hiányzott

Azt, hogy pontosan hány gyerek nem ment iskolába február 29-én azért, mert szülei az oktatás helyzete miatt tiltakozó pedagógusokkal vállaltak szolidaritást, valószínűleg sose fogjuk megtudni. Ám azt se, hogy hány gyerek ment azért, mert szülei egyetértenek a köznevelés jelenlegi helyzetével. Bizonyos szempontból nem is a szám fontos. Egyet azonban mindenképp bizonyít a Civil Közoktatási Platform akciósorozatának tagja, *Puskás Krisztina* által kezdeményezett esemény, az elégedetlen szülők mozgalma megrázta a köznevelés rendszere mozdíthatatlannak tűnő fáját. Ez volt az a nap, amikor gyerekek a „Nem leszek suliban” nevű akció keretében otthon maradtak, mert szülei így kívánták kifejezni elégedetlenségüket a kormány oktatáspolitikájával szemben. Erre még nem volt példa. Vajon meghallják őket?

Puskás Krisztina, a „Nem leszek suliban” egyik szervezője szerint legalább 50 ezren hiányoztak február 29-én az iskolákból. „Sokkal többen, mint a Facebookon jelezték! Nem számháborúzni akarunk, de döbbenetesen sokan csatlakoztak és maradtak távol – írta Facebook-bejegyzésében. (Eredetileg 34 ezren jelezték részvételüket, és 17 ezer volt az érdeklődők szám.) Az esemény Facebook-oldalára folyamatosan érkeztek a posztok, főleg diákok mérték fel és küldték el bejegyzésüket saját osztályukból, iskolájukból, vagy épp az otthonukból. *Pukli István*, a zuglói Teleki Blanka Gimnázium igazgatója aznap reggel úgy nyilatkozott: örülne, ha minden gyerek bent lenne az iskolában. A Telekiben a tanulók több mint harmada nem ment be az órára. Az igazgató azt is elmondta, hogy a hiányzóknak igazolást kell hozniuk, amely lehet szülői, orvosi vagy hatósági igazolás.

Hogy alakultak a létszámok?

„Idén érettségizek, és egy kicsit hasznosabbnak találom, hogy arra készüljek, mint hogy ma bent legyek 4-ig a dupla délutáni testnevelés miatt.” „Az én osztályomban 26-ból négyen vannak, máshol 29-ből 12-en” – írta egy pesti tanár. „20 fős osztályba járok, ma egyedül vagyok bent” – írta Fejér megyéből egy diák. Egy 8.-os osztályban a 15-ből 13-an voltak, de csak a felvételi elbeszélgetés miatt.

Egy budai iskolába mindenki bement. Egy Győr-Moson-Sopron megyei középiskola 10.-es osztályában 32-ből 20 diák hiányzott. Egy pesti általános iskola 7.-es osztálya teljes létszámban hiányzott. Egy budai általános iskolában csak ügyelet volt, egy másik budai általános iskolában viszont sokan voltak.

Egy vidéki középiskola két osztályából is küldött helyzetjelentést egy többgyerekes szülő: az egyik, 29 fős osztályból 4-en voltak; a másiknál a 27-es osztálylétszámból senki nem volt ott. Egy Budapest-környéki, nagyobb iskola elsős osztályában a 29 fős osztályból csak egy gyermek ment be. Egy budai általános iskolában kirándulást szerveztek erre a napra; egy másikban kockás ingben mentek múzeumlátogatásra.

Egy XXI. kerületi, szintén 25 fős osztályból tízen hiányoztak. Egy Borsod-Abaúj-Zemplén megyei város gimnáziumában az egyik osztályban 37-ből hat gyerek ment iskolába. 36-ból nyolcan mentek egy 11.-es osztályból iskolába Jász-Nagykun-Szolnok megyében.

Az egyik pécsi gimnáziumban a gyermekek több mint kétharmadának igazolták a szülők az aznap hiányzást. Kaposvárott a közoktatás helyzete ellen 80-100 szülő némán tiltakozott, és kockás kokárdát tűzött a kabátjára. A városban volt olyan iskola is, ahol egy teljes osztály hiányzott.

Domokos István, a Kossuth Rádió gyulai tudósítója az Erkel Ferenc Gimnáziumból azt mondta: az intézményben közel 500 diák tanul, jelenleg körülbelül „fél ház” van, és nagyjából ezt lehet elmondani a városban a többi intézményről is. Pontos számot azonban nem lehet mondani, mert sokan betegek, és olyanok is akadnak, akiknek nincs első órájuk. A bejáratoknál pedig nem vezetnek katalógust. A ceglédi Kossuth Lajos Gimnázium 8. D osztályában a 28 tanulóból mindössze heten voltak iskolában. Az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Gimnáziumában voltak osztályok, ahonnan mindössze ketten mentek február 29-én iskolába.

A gimiben egyébként több osztályban vita és szavazás volt arról, csatlakozzanak-e vagy sem a tiltakozáshoz. A budapesti Dózsa György Gimnázium és Táncművészeti Szakközépiskola egyik 9.-es osztályában 33 tanulóból 31 otthon maradt. A szekszárdi I. Béla Gimnáziumban az egyik 10.-es, 23 fős osztályból csak 4-en voltak bent, az egész évfolyamon kevesebben vannak, mint egy osztály létszáma.

Nemcsak a Nem leszek suliban akció szerveződött a Facebookon, hanem számtalan e naphoz kapcsolódó esemény is. A suliba nem menő budapesti diákok például angolt tanulhattak, mehettek a Ligetbe fákkal ismerkedni vagy a Stúdió K-ba, azaz beszélgetős, játszós színházi programra. Vidéken volt, akit szemétszedésre vártak, a munkát kockás ingben lehetett végezni, másutt helytörténeti előadásokat lehetett hallgatni.

Volt ellenrendezvény is. „Mi nem csatlakozunk az ellenzék által keltett hisztériához. A mi gyerekeink iskolában lesznek! Kifelé a politikával az iskolából!” – ezt lehetett olvasni egy Facebook-meghívóban, amihez február 29-én reggel, negyed kilenc 490-en csatlakoztak.

A KORMÁNY ÍGY ÉRTELMEZI A PEDAGÓGUSOK KÖVETELÉSEIT

A pedagógusok sztrájkbizottsága által megfogalmazott 25 pontból három – a kötelező óraszámok csökkentése, az órakedvezmény visszaállítás és a minőségi munkavégzésért járó pótlék – összesen mintegy 18 százalékos bérnövekményt jelentene – mondta Palkovics László oktatási államtitkár február 17-ei sajtótájékoztatóján. Rétvári Bence, az Emmi parlamenti államtitkára azt hangoztatta, hogy jelentősen nőttek a köznevelésre fordított források az elmúlt években. 2012-től mintegy 230 milliárd forint többletforrást biztosított a költségvetés a pedagógusok béremelésére.

Palkovics László hozzátette, hogy erről a 18 százalékról beszélt Orbán Viktor miniszterelnök február 15-én a parlamentben. Kifejtette: ha a jelenlegi 26 helyett 22 óra lenne a kötelező óraszám, akkor a különbözetet, a négy órát ki kellene fizetni, ami 15 százalékos bérnövekményt jelentene. A minőségi munkavégzésért járó keresetkiegészítő pótlék további 2,5 százalékot tenne ki. Ehhez jönne a különböző, például osztályfőnöki pótlékból adódó összegek.

Palkovics László kitért a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítők béreire is, amelyek ügye, elmondása szerint, szerepel a kerakasztal témái között.

Rétvári Bence, az Emmi parlamenti államtitkára azt hangoztatta, hogy jelentősen nőttek a köznevelésre fordított források az elmúlt években. 2012-től mintegy 230 milliárd forint többletforrást biztosított a költségvetés a pedagógusok béremelésére. 2010 előtt GDP-arányosan és nominálisan is csök-

kent a köznevelésre fordított források aránya. A jelenlegi kormány 2012-ről 2013-ra 32 milliárddal, 2013-ról 2014-re 120 milliárddal, 2014-ről 2015-re 34 milliárddal fordított többet a pedagógusok béreire, és ez folytatódik, erre az évre is 34 milliárd plusz áll rendelkezésre – közölte.

Rétvári Bence konkrét példákat említve rámutatott: egy gyakornok besorolású, főiskolai végzettségű tanár 2011-ben 122 ezer forintot keresett, ami 2015-re 171 ezerre nőtt. Három-öt éves gyakorlattal bírót, egyetemi végzettségű pedagógust 2011-ben 135 975 forinttal számolhattak, ami 2015-re 227 035 forintra emelkedett. Egy már 18-20 év gyakorlattal rendelkező, egyetemi végzettségű pedagógust 2011-ben 172 882 forinttal, 2015-ben 283 794 forinttal számolhattak.

Az államtitkár kiemelte: a kormánynak feltett szándéka volt, hogy először a pedagógusok számára vezeti be az életpályát, az ő

munkájukat szerette volna megbecsülni. Ezért fordították a fenti összegeket a pedagógusok béreinek emelésére. Az esetleges pedagógussztrájkról azt mondta, folyamatosan tárgyalnak a Pedagógusok Szakszervezetével, de az érdekképviselet eddig nem jelezte ezt a szándékot hivatalosan. Hozzátette, hogy az elmúlt időszakban a PSZ, a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete, valamint a Nemzeti Pedagógus Kar a fentiekben túlmenő bérkövetelésekkel is előállt, például azt követelték, hogy ne csak szeptemberben legyen béremelés, hanem a minimálbér emeléséhez kapcsolódva már januárban is.

A Nemzeti Pedagógus Kar nyolcszázalékos többlettel számolna ez esetben – jegyezte meg. Kitért a tankönyvekre vonatkozó követelésekre is, amellyel csak a tavalyi évet nézve 15 milliárdot „húznának ki a családok és az állam zsebéből”. Ennyivel olcsóbbak az új rendszerben a tankönyvek – jelezte.

Játszma

Egyre intenzívebb a levelezés a kormány és a Civil Közoktatási Platform között, a kormány úgy próbál érvelni, hogy mindenképp a Köznevelési Kerekasztalba kényszerítse a civileket és a szakszervezeteket. Ezúttal a CKP igyekezett olyan javaslatokat tenni, ami a kormányt kényszerítené asztalhoz tárgyalásra.

A kormány egyértelművé tenné, hogy csak a Köznevelési Kerekasztalon elhangzott javaslatokat fontolja meg, így a Civil Közoktatási Platform 12 pontos követelését is ott tárgyalná. A civilek szerint, ha a kormány egyébként is tárgyalná követeléseiket – elismerve, hogy problémák vannak a területen –, nyugodtan el is fogadhatná azokat és cselekedhetne.

Márciustól új vezetés a Klik élén

Elvárás, hogy az állami fenntartás stabilitására épülő szervezet jöjjön létre

A Klebelsberg Intézményfenntartó Központ azért jött létre 2013-ban, hogy a bizonytalan önkormányzati finanszírozás helyett az iskolák stabil működését, az oktató-nevelői munka nyugodt feltételeit, a diákok zavartalan oktatását garantálja. Március 1-jétől új vezetése lesz.

A kormány biztosítja az intézményfenntartó tehermentes és folyamatos feladatellátásához szükséges, stabil költségvetési hátteret. A szervezeti átalakítások keretein belül 2016. március 1-jével az intézményfenntartó elnöki pozíciójára az oktatásért is felelős miniszter Pölöskei Gábornét nevezi ki, aki miniszteri biztосként az intézményrendszer szakmai átalakításában is részt vesz majd. Az intézményfenntartó gazdálkodási és szervezeti problémáinak megoldására, valamint az új fenntartói struktúra kialakítására vonatkozó feladatkörbe miniszteri biztосként Jenei Zoltán, a Pécsi Tudományegyetem kancellárja kerül. Hanesz József, a Klik jelenlegi elnöke közös megegyezéssel 2016. február 29-én távozik beosztásából.

Az intézményfenntartó élére kinevezett két vezetőtől az emberi erőforrások minisztere azt várja, hogy rövid távon biztosítsák az intézményfenntartó stabil, tehermentes működését, és készítsék elő a Köznevelési Kerekasztal véleményén alapuló, 2016. július 1-jétől bevezetendő új szervezeti és működési formát. Olyan, az állami fenntartás stabilitására épülő szervezetnek kell létrejönnie, amely a tanulók érdekeit tartja szem előtt, épít az iskolák vezetőinek fokozottabb önállóságára és az ezzel járó nagyobb felelősségre. Az az elvárás, hogy az iskolát érintő döntéseket helyi szinten hozzák meg, a rendszerben rejlő lehetőségeket optimálisan használják ki és csökkentsék az egyenlőtlenségeket. Az új szervezetnek biztosítania kell a feladatellátáshoz szükséges forrásokat, és érdekeltséget kell teremtenie az iskola vezetésének önállóságából adódó lehetőségek jobb kihasználására. Mindezek mellett optimalizálnia kell a belső adminisztratív folyamatokat annak érdekében, hogy a szükségtelen terhektől mentesítse a pedagógusokat és az iskolák vezetőit.

Forrás: Kormány.hu

ÉRDEMI VÁLTOZTATÁSOKAT NEM TERVEZNEK

A Köznevelési Kerekasztal a kormány magyar hangja

Másodszor ült össze a kormány által összehívott Köznevelési Kerekasztal február 23-án. A Klik átszervezését és adósságainak rendezését például megígérték, de az állami fenntartásból továbbra sem igen akar engedni a szaktárca. Nyilvánosságra került időközben az a megállapodástervezet, amelyet a kormány juttatott el a pedagógusok sztrájkbizottságának. A február 24-én nyilvánosságra hozott dokumentum kitér többek között az állami intézményfenntartásra, a pedagógusok munkaidejére, az adminisztráció csökkentésére és tartalmi kérdésekre. **Galló Istvánné**, a PSZ elnöke jelezte: a pedagógusok sztrájkbizottságának határozott szándéka a megegyezés a kormánnyal, de a 25 pontos követelésükre adott minisztériumi megállapodástervezet egyelőre „nem ebbe az irányba mutat”.

A Köznevelési Kerekasztal második ülésén **Palkovics László**, az oktatásért felelős államtitkár jelentette, hogy munkacsoportokat alakítottak, akik száz szakembert kerestek meg és 150 témát kezdtek el megtárgyalni. Szó esett arról, hogy a pedagógusok adminisztrációs terheit csökkenteni kell. Palkovics László szerint ugyanis „az értelmetlen adminisztrációnak nincs értelme”. A köznevelési kerekasztal úgy véli: a 16 évesre levitt tankötelezettségi korhatáron ugyanakkor „nem időszerű” változtatni. Úgy látszik, ebből (sem) tervez engedni a kormány.

Nyilvánosságra került időközben az a megállapodástervezet, amelyet a kormány juttatott el a hét végén a pedagógusok sztrájkbizottságának. Ebben a tartalmi átalakítás szakmai koncepciójának kidolgozására és elfogadására kitűzött határidő december 31., és jelezték azt is, csak és kizárólag akkor lesz indokolt a tankötelezettség korhatárának felülvizsgálata, amennyiben a végzettség nélküli iskolaelhagyók aránya szignifikánsan növekedne öt év távlatában.

A kormány.hu oldalon közzétett dokumentum a tartalmi kérdéseket illetően kiemeli, hogy a diákok érdekei a legfontosabbak a tartalmi szabályozás és az óraszámok kialakításakor. A tervezet szerint a felek egyetértenek abban, hogy szükséges a Nemzeti alaptanterv (NAT) és a kerettantervek átfogó felülvizsgálata, a megtanítandó lexikális tananyag érezhető csökkentése, az alapképesség-fejlesztés – az intézménytípusok sajátosságainak figyelembevételével, különösen az általános iskolák alsó tagozatán történő – erősítése. Kiemelt cél, hogy a diákok számára a tanulás teljesítésre sarkalló, hasznos és élményszerű legyen. A tartalmi átalakítás szakmai koncepciójának elfogadására december 31-ét jelölik meg határidőnek. Az aláírók az intézmények szakmai önállóságának tiszteletben tartása mellett egyetértenek abban, hogy az egész napos iskolaként működő intézmé-

nyek hétköznap ne adjanak írásbeli házi feladatot, és ezt jogszabályban kell rögzíteni. Ennek határideje szeptember 1-je.

A tankötelezettség összefüggésében a tervezet azt tartalmazza, hogy a korhatár leszállításának tapasztalatait elemezni kell. Amennyiben a végzettség nélküli iskolaelhagyók aránya szignifikánsan növekedne öt év távlatában, indokolt a tankötelezettség korhatárának felülvizsgálata. A Klebelsberg Intézményfenntartó Központnak (Klik) haladéktalanul rendeznie kell a jövedelemmaradásokat, amennyiben fennállnak. Április 30-áig fel kell mérni az állami intézményfenntartás valós költségeit, és biztosítani kell a szükséges többletforrásokat a központ részére. A Klik közbeszerzési és beszerzési folyamatait át kell alakítani, az intézményvezetők részére megfelelő összeget kell biztosítani havonta kincstári kártyán keresztül a sürgős dologi költségek fedezésére – olvasható a tervezetben, amely ezen intézkedés határidejének szeptember 1-jét jelöli meg, ahogy a Klik érdemi decentralizációját is eddig kell megvalósítani. Szintén eddig az időpontig határozzák meg, hogy az állami intézményfenntartó központban az üres álláshelyeket meg kell hirdetni, amennyiben a munkáltató ezt a szakos ellátottság biztosítása érdekében szükségesnek tartja. Szeptember 1-jéig felül kell vizsgálni a nyugdíjazás miatt megüresedett álláshelyek zárolásának kötelezettségét: amennyiben a munkáltató a szakos ellátottság biztosítása érdekében szükségesnek tartja, a megüresedett álláshelyeket fenn kell tartani. Biztosítani kell továbbá a nyugdíjas korú pedagógusok továbbfoglalkoztatását az adott tanéven belül, amennyiben a pedagógus munkáltatója a feladatellátás zökkenőmentes megvalósítása érdekében ezt szükségesnek tartja. A kormány szeptember 1-jéig felülvizsgálná a köznevelési intézményekben a munkaidőnyilvántartás gyakorlatát, illetve a kötött munkaidőre vonatkozó szabályozást. A

többlettanítás után az általános munkajogi szabályok szerint – valamint a Klik esetében a Kollektív Szerződés szerint – óradíjat kell fizetni a pedagógusoknak. December 31-éig az önértékelés, a tanfelügyelet és a minősítés adminisztrációjának csökkennie kell. Ezzel együtt lehetőséget kell biztosítani az önértékelés nyilvános és egységes elvű rendszerén belül arra, hogy az intézmények specializációi a lehető legnagyobb mértékben megjelenhessenek – olvasható a tervezetben, amely kitér arra is: az önértékelés és a tanfelügyelet átmeneti ideig – legalább 2020-ig – nem számít bele a pedagógusok minősítésébe. A pedagógusok és intézményvezetők adminisztratív terheit, az intézmények adatszolgáltatási kötelezettségeit érezhető mértékben csökkenteni kell – tartalmazza a dokumentum. Emellett év végéig felülvizsgálják a nevelő-oktató munkát segítő jövedelmi rendszerét, szeptember 1-jéig rögzítenék, hogy köznevelési intézményben a fenntartó által engedélyezett létszám terhére nem alkalmazható közfoglalkoztatott. A tervezet rögzíti, hogy az ágazati érdekegyeztetés fórumának meghallgatása nélkül nem adnak ki a pedagógusok foglalkoztatásával, élet- és munkakörülményeivel összefüggő jogszabályt, csak kivételesen indokolt esetben, valamint az Emmi és a szakszervezetek partneri megállapodást kötnek a jogszabály-előkészítésben történő együttműködésről április 30-áig. Tizedik pontként a tervezet tartalmazza, hogy az aláírók részt vesznek a Köznevelési Kerekasztal és munkacsoportjainak munkájában.

Galló Istvánné, a Pedagógusok Szakszervezetének (PSZ) elnöke a nyilvánosságra hozott tervezetről azt mondta, hogy a pedagógusok sztrájkbizottságának határozott szándéka a megegyezés a kormánnyal, ugyanakkor a 25 pontos követelésükre adott minisztériumi megállapodástervezet egyelőre „nem ebbe az irányba mutat”.

KÖVETELÉSEK ÖSSZHANGBAN

A pedagógusok sztrájkbizottságának 25 pontja nagyjából lefedi az összes többi

Divattá lett a közoktatási követelések pontokba való megfogalmazása. Az interneten magánszemélyek is követelik a saját maguk által megfogalmazottak bevételeit a különböző csoportok által összeállított pontok közé. Vannak olyanok is, akik nemes egyszerűséggel összeadják a pontokat, azt írják, 41 pontosra duzzadt a követeléslista. A félreértések elkerülése végett, a pedagógusok sztrájkbizottságának 25 pontos követelése egy-két kivétellel nagyjából lefedik az összes többi. Aki nem hiszi, hasonlítsa össze. Az alábbiakban a pedagógusok sztrájkbizottsága 25 pontját, a Tanítanék Mozgalom négy pontját és a Civil Közoktatási Platform azonnali követeléseit olvashatják.

A Pedagógusok Sztrájkbizottsága követelése

A gyermekekkel, tanulókkal kapcsolatos kérdések

1. Vissza kell állítani a 18. életévig tartó tan kötelezettséget, megszüntetve a Híd-programokat.
2. A tartalmi szabályozás felülvizsgálatával radikálisan csökkenteni kell a tananyagot. Lehetővé kell tenni az egyéni tanulási utak kialakításának lehetőségét.
3. Jelentősen csökkenteni kell a kötelező tanulói óraszámokat. Az időkereteket a választható tanórai foglalkozásokhoz, illetve a szakkörökhöz kell áttenni.
4. Meg kell szüntetni az általános iskolában a 16 óráig tartó kötelező bentartózkodást.
5. Szülői kérésre kell biztosítani a napközit, a tanulószobát. A feltételek biztosítása mellett az egész napos iskolát kell megszervezni. Az egész napos iskolai ellátásban részt vevő tanulók részére házi feladat nem adható.

A fenntartással kapcsolatos kérdések

6. A köznevelésről szóló törvényben jelenjen meg újra az Országos Köznevelési Tanács és a Közoktatás-politikai Tanács. E testületek, valamint az ágazati érdekegyeztetés fórumának meghallgatása nélkül nem kerülhet kiadásra jogszabály.
7. Az államnak mint fenntartónak nem lehet több jogosítványa, mint a többi intézményfenntartónak. A hivatalból (Klik) ki kell emelni az iskolákat. Szét kell választani az állami ellenőrzés rendszerét az intézményi ellenőrzés rendszerétől. Egyidejűleg felül kell vizsgálni és radikálisan egyszerűsíteni kell az ellenőrzési rendszert.
8. Vissza kell állítani az intézményvezetők munkáltatói jogát, gazdálkodási jogát.

9. Jogszabályban kell rendezni a szakképzési centrumok helyzetét.
10. Valóságos, reális, a tényleges költségeket – bérköltségek, működési költségek, fejlesztési költségek – figyelembe vevő tervezésre van szükség, külön-külön intézményi költségvetések elkészítése mellett.

A pedagógusfoglalkoztatás kérdései

11. A köznevelésről szóló törvényben kell meghatározni a pedagóguslétszám számításának elveit: heti 22 óra, átlagosztálylétszám, finanszírozott időkeret.
12. A köznevelésről szóló törvényben elő kell írni, hogy az üres álláshelyeket meg kell hirdetni és be kell tölteni, beleértve az átmenetileg, pl. szülés miatt ellátatlan munkaköröket.
13. Vissza kell állítani a pedagógusok kötelező óraszámát, főszabályként heti 22 órával. A többlettanítás után óradíjat kell fizetni.
14. El kell törölni a kötött munkaidőt. Az intézményben való bentartózkodásról a munkáltató szabadon döntsön.
15. Vissza kell állítani az órakedvezményt – heti két óra – az osztályfőnöki feladatot, a munkaközösség-vezetői feladatot, illetve a diákönkormányzatot segítő feladatot ellátó pedagógusok részére.
16. Meg kell határozni a meglévő pótlékok differenciálási szempontjait.
17. Vissza kell hozni a minőségi munkavégzésért járó pótlékot, a minőségbiztosítás feladataiban való közreműködésért járó pótlékot, az integrált felkészítésben való részvételért járó pótlékot.
18. Új pótlékként intézményi pótlékot kell megállapítani mindazoknak, akik nem tartoznak a pedagóguséletpálya-modell hatálya alá.

19. Biztosítani kell a pedagógusnak – az állami tankönyv-monopólium megszüntetésével – a tankönyv megválasztásának szabadságát.
20. Meg kell szüntetni az öregségi nyugdíjkorhatárt elérők automatikus foglalkoztatási tilalmát. Lehetővé kell tenni, hogy az öregségi nyugdíjban lévők – nyugdíjuk folyósítása mellett – tovább dolgozhassanak.
21. A foglalkoztatást meghatározó kormányrendeletbe be kell építeni a kollektív szerződésnek azokat a rendelkezéseit, amelyeket nemcsak a Klik fenntartásában lévő köznevelési intézményekben kell alkalmazni, hanem valamennyi köznevelési intézményben.
22. Radikálisan csökkenteni kell a pedagógusok adminisztratív terheit, ennek érdekében elő kell írni, hogy csak a pedagógusmunkakörhöz kapcsolódó adminisztráció elvégzésére köteles a pedagógus. A köznevelés intézményeinek csak törvény, illetve az OSAP írhat elő adatszolgáltatási kötelezettséget.
23. A köznevelési törvényben ki kell mondani, hogy a köznevelés intézményeiben a közfoglalkoztatásra vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók.

Szervezési kérdések

24. Vizsgálják felül az Oktatási Hivatal által ellátott feladatokat, s szüntessék meg azt, amire nincs szükség. A pedagógiai intézeteket alapítsák újra. Az Oktatási Hivatal maradjon meg önálló szervezetként.
25. Az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet további működtetését biztosítani kell. Fenntartói jogát át lehet adni egy felsőoktatási intézménynek.

Mit akar a Civil Közoktatási Platform?

A kormánytól követelt azonnali intézkedések a közoktatás akut problémáinak orvoslására

A Civil Közoktatási Platform szervezetei összefoglalták a közoktatás akut problémáinak orvoslásához elengedhetetlen azonnali intézkedéseket, melyek nem igényelnek hosszabb előkészítést. Ezen intézkedések mindegyikét szükséges haladéktalanul meghozni azért, hogy a soron következő tanévben érvényesüljenek, és hogy az érintett diákok érdeksérelme elkerülhető legyen. Leszögezzük, hogy a közoktatás megkerülhetetlen, rendszerszintű átalakításának eszközrendszerét higgadt tárgyalási folyamat során kell kimunkálni, és ez időt, türelmet igényel. A változások akkor lehetnek hatékonyak, ha az óvodák, iskolák, szülők, diákok lehetőséget kapnak a szerepük szerinti véleményalkotásra, az új feltételek megismerésére.

(A Civil Közoktatási Platform követeléseit lásd a 14. oldalon)

Mit akar a Civil Közoktatási Platform?

(Folytatás a 13. oldalról)

Az azonnali intézkedéseket a következő 12 pontban foglaltuk össze:

1. Az érettségire vonatkozó módosításokat halasszák el!

A változások nem érinthetik hátrányosan a tanulókat, mindenkinek joga van a tanultak alapján letenni az érettségit! Ugyanígy, az iskoláknak meg kell kapniuk azt a lehetőséget, hogy a megváltozott érettségi vizsgakövetelmények alapján készítsék fel tanulóikat. Ezért a vizsgák tartalmát és menetét érintő változások kizárólag felmenő rendszerben lehetségesek, nem a középiskolai tanulmányi idő közben.

2. A középfokú szakképzési rendszerben a kormány által tervezett minden változtatást azonnal függesszenek fel! Biztosítsák mindenkinek a lehetőséget a középfokú végzettség megszerzésére!

Nem válhat a szakiskolások után most a szakközépiskolások számára is lehetetlenné, hogy 14 éves korban hozott pályaválasztási döntésüket megváltoztassák, és iskolatípust, szakmát, továbbtanulási irányt váltsanak! Ne tegyék kötelezővé a szakközépiskolákban tanulóknak, hogy szakmai tárgyból emelt szintű érettségit tegyenek! Nem csökkenthetők a szakközépiskolákban a közismereti óraszámok, állítsák le az ezt szolgáló új kerettantervek kidolgozását! A középiskolai érettségi egységes rendszerének tervezett lebontása akadályozná a diákok szakmai, továbbtanulási karrierútjának tervezését, rugalmas módosítását, és szűkíti a felsőoktatásba való belépés lehetőségét. Az érettségi vagy a szakmai végzettség megszerzéséig mindenki számára biztosítani kell a közoktatásban való részvétel lehetőségét. Ne nevezzék át az iskolatípusokat! Az új nevek – szakközépiskolából szakgimnázium, szakiskolából szakközépiskola – megtévesztőek, a hazai hagyományoktól idegenek.

3. Csökkenteni kell a tanulói terheket!

A tanulók, gyermekek kötelezettségeinek csökkentésére haladéktalan intézkedések szükségesek még a tartalmi szabályozás átalakítását szolgáló munka megkezdését megelőzően. A diákok számára 16 óráig egységesen kötelező benntartózkodást meg kell szüntetni, egyúttal – főként a hátrányos helyzetű tanulók fejlesztése érdekében – minden tanuló számára egyaránt felkínált szolgáltatásokat kell szervezni és finanszírozni. Az intézmények által a későbbiekben választható egész napos iskola pedagógiai alternatívájának kimunkálását meg kell kezdeni. A kötelező testnevelési órák számát heti ötről heti háromra kell csökkenteni, egyúttal mindenki

számára elérhető délutáni tömegsport-lehetőségeket kell szervezni és finanszírozni. Az állami fenntartású iskolákban az önálló kötelező tanóráként szervezett erkölcs- és hittanórákat meg kell szüntetni, és igény esetén a délutáni időszámban kell választható keretek között biztosítani.

4. A különleges bánásmódot igénylő gyermekek méltányos és eredményes ellátásáért azonnali, kármentő intézkedések szükségesek!

A szülők, a pedagógusok és az érintett szakemberek bevonásával azonnal kezdődjön meg a különleges bánásmódot igénylő gyerekek (sajátos nevelési igényű és beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézséggel küzdő tanulók) integrált oktatásának átfogó, az akadályokra, nehézségekre koncentrált felmérése! Ennek tapasztalatai alapján az érintettek közösen döntsenek az egyre kilátástalanabb állapotok rendezéséről. Az óvodákban, iskolákban és szakszolgálatokban tapasztalható szakemberhiányt, státushiányt, dologi eszközhiányt, a jogszabályi minimumfeltételek folyamatos megsértését az elmaradt finanszírozás azonnali biztosításával szükségessé csökkenteni. A szülők kiszolgáltatottságának felszámolása érdekében azonnal módosítani kell a vizsgálati protokollok szabályozását, megerősítve a kliensközpontú kommunikációt, munkafolyamatokat. A szakemberek terhelésének csökkentésével biztosítani kell, hogy az elvárások megvalósuljanak a gyakorlatban. A családhoz észszerű mértékben közel kell vinni a szolgáltatást, biztosítani kell az egyenlő bánásmódot, a jó iskolát. Ne kényszerítsék a gyermeket és a szülőt arra, hogy méltánytalanul távoli óvodába, iskolába, vizsgálatra, fejlesztő foglalkozásra utazzon! A Pedagógiai Szakszolgálatok előkészítetlen központosításával bekövetkezett érdeksérelem és ellátási hiány csökkentése érdekében megyei szintről járási szintre kerüljön vissza az intézményfenntartás, tanügyigazgatás. Az óvodákban, iskolákban a jogszabályban előírtak szerint biztosítani kell gyógypedagógust és fejlesztőpedagógust, valamint helyre kell állítani a megszüntetett gyermekvédelmi munkatársi munkakört. Az Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmények (EGYMI) többségi óvodák, iskolák számára nyújtható szolgáltatásainak körét bővíteni kell a 2013 előtti szintre.

Vissza kell állítani az előkészítő szakiskolát, amely a sajátos nevelési igényű gyermekeket a 9–10. osztályban felkészíti a szakképzésbe való belépésre. A célszerűtlenül a szakszolgálatokhoz rendelt gyógytestnevelés szolgáltatást vissza kell helyezni az óvodákhoz, iskolákhoz.

5. A kormányzat tegyen azonnali intézkedéseket a roma tanulók növekvő szegregációjának visszaszorítása, a diszkrimináció minden formájának hatékony tilalma érdekében!

A kormány vonja vissza az oktatási szegregációt a nemzetiségi oktatásban és az egyházi intézményekben lehetővé tevő jogszabálymódosításokat! Rendelje meg a múlt évtized szegregációkutatásainak megismétlését! Hozzon létre az Emmi keretein belül kötelező szegregációs monitoringrendszert, állítsa helyre a helyi (tankerületi) esélyegyenlőségi tervezési rendszert, és érvényesítse a hátrányos helyzetű tanulók iskolakörzeteken belüli egyenlő elosztásáról szóló korábbi szabályozást! A kormányzat civil jogvédő szervezetek és független szakértők bevonásával kezdje meg egy antidiszkriminációs és deszegregációs program kidolgozását!

6. Követeljük a tankönyvválasztás tényleges szabadságát!

Ne korlátozza semmi a magas színvonalú, hosszú évek alatt folyamatosan fejlesztett, kompetenciaalapú tankönyvek, programcsomagok alkalmazását! A kormányzat és a Klik hagyjon fel a „kötelezően választandó tankönyvlista” és más burkolt beavatkozás gyakorlatával! A kiadók tankönyveinek engedélyeztetését szektorsemleges módon, azonnal újra kell indítani. Mivel az idő rövidsége miatt ez a folyamat a rendelési időszakon kívülre nyúlik, a 2016/17-es rendelési időszakra azokat a taneszközöket is rendelkezhetővé kell tenni, amelyeket a kiadók átdolgoztak az új kerettanterv szerint, de a kormányzat az engedélyeztetést megakadályozta. Az iskolai kezdőszakaszban a tartós tankönyvek használatát el kell törölni a tankönyvnormatíva erre való hivatkozással történő csökkentésével együtt.

7. A pedagógus-életpályához kapcsolódó minősítés és a pedagógiai-szakmai ellenőrzés rendszerét azonnal fel kell függeszteni, a folyamatban levő eljárások befejezésének kivételével!

Az eszközök nem alkalmazhatók mindaddig, amíg meg nem történik e rendszerek hosszú távú, gyökeres újragondolása.

8. Azonnali hatállyal teremtsék meg a nyugdíjas pedagógusok továbbfoglalkoztatásának jogszabályi kereteit! Szüntessék meg a létszámstopot!

A kormány vonja vissza az 1700/2012. (XII. 29.) Kormányhatározatot, amely kötelezi a munkáltatót az öregségi nyugdíjkorhatárt elért közalkalmazottak jogviszonyának megszüntetésére, és amely az így elküldött közalkalmazottak álláshelyeire létszámstopot rendelt el!

(Folytatás a 15. oldalon)

Mit akar a Civil Közoktatási Platform?

(Folytatás a 14. oldalról)

A nyugdíjasok továbbfoglalkoztatásáról, velük megbízási jogviszony létesítéséről való döntés az igazgató jogköre legyen! Nem engedhető meg, hogy a tanulóknak tanév közben, akár az érettségi előtt új pedagógushoz kelljen alkalmazkodniuk az automatikus nyugdíjazási kötelezettség miatt. Még kevésbé, hogy a létszámstop miatt a nevelőtestület különböző – esetleg nem is szakos – tagjainak kelljen alkalmoszerűen és térítésmentesen helyettesíteni a nyugdíjazott kollégát.

9. A pedagógusok kötelező óraszámát 22 órában kell rögzíteni, el kell törölni az ezen felüli kötött munkaidőt!

A munkatársak intézményben való benntartózkodásáról a vezető döntsön!

10. Követeljük az oktatásfinanszírozás legalapvetőbb forrásainak biztosítását!

Elegendhetetlen a nem pedagógus végzettségű, nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő kollégák bérének azonnali jelentős emelése. Illetményük, illetve alapbérük már szeptembertől kerüljön szabályozásra! A költségvetés átcsoportosításával biztosítsák a közoktatási intézmények dologi kiadásainak, fenntartásának, a szükséges státuszok betöltésének feltételeit! A közoktatás költségvetési előirányzatának ehhez szükséges megemlése érdekében legalább 90 milliárd forintot azonnali átcsoportosításra van szükség.

11. Elvárjuk az oktatással kapcsolatos őszinte és nyilvános kommunikációt!

A kormányzati kommunikáció feleljen meg a téma fontosságának! Adja meg a tiszteletet a pedagógustársadalomnak, az oktatás minden szereplőjének! Hagyjon fel a hangulatkeltő, folyamatosan csupán a fizetés-emelésekről szóló manipulációval! A valódi problémák megoldása helyett a háttérben húzódo ellenséges érdekcsoportok létezését vélelmezni, a közvéleményt félrevezetni az állam magas rangú alkalmazottainak, kormánytisztviselőinek sincs joga. Elegendhetetlen, hogy a továbbiakban minden oktatással kapcsolatos elképzelés, módosítás előtt kikérjék az iskolahasználók, a szakmai szervezetek és a szakszervezetek véleményét! Vissza kell állítani és meg kell erősíteni az erre szolgáló szülői és diákfórumokat, valamint oktatáspolitikai konzultatív testületeket.

12. Új alapokra helyezett, az elért eredményekre építő közoktatási rendszer kidolgozását kell azonnal elkezdeni!

Az oktatásügygel kapcsolatos különböző szintű egyeztetéseknek egy, a maihoz képest szemléletében új közoktatási rendszer megalkotása felé kell haladnia, melynek kiinduló feltételei és jó gyakorlatai rendelkezésre állnak hazánkban. Alapja az élményszerű tanulás, a befogadó, esélyteremtő óvoda, iskola és a XXI. század kihívásainak megfelelő tudás.

Azonnal meg kell kezdeni a nyílt és tényeken alapuló, hosszú távú stratégiai tervezést, és az ezen alapuló új közoktatási és szakképzési törvényt, valamint Nemzeti alaptanterv kidolgozását.

A Tanítanék Mozgalom négy sarkalatos pontja

1. Követeljük, hogy a kormány mondja ki, a 2011-ben elfogadott köznevelési törvényt átmenetinek tekinti, és haladéktalanul kezdje meg az érdemi egyeztetéseket a közoktatás valódi szereplőivel egy új közoktatási törvény elkészítéséhez!
2. Követeljük, hogy az új közoktatási törvénnyel kapcsolatos egyeztetések annak szakmai alapjaitól kezdődjenek! Az elmúlt öt évben kiderült, hogy az eddigi irány sem jó, és a toldozgatás-foldozgatás sem vezetett sehova.
3. Követeljük, hogy az oktatásra fordított költségek ériék el a mindenkori GDP 6 százalékát az átlátható, kiszámítható és stabil normatív oktatásfinanszírozás érdekében!
4. Követeljük, hogy az intézmények napi működését lehetetlenné tevő, a tanulók és a pedagógusok számára elviselhetetlen helyzetet okozó, közismert problémákat a jogszabályok és az utasítások azonnali módosításával haladéktalanul kezeljék!

Százegy diákolimpikon utasította vissza Balog Zoltán szavait

Országsszerte sok tízezer diák ment kockás ingben iskolába február 19-én, hogy így álljanak ki tanáraik mellett. Ezen a napon *Balog Zoltán* miniszter a parlamentben fogadta a diákolimpikonokat, akikről fényképeket posztolt Facebook-oldalára, tudtukon kívül használva fel őket a kormányzati propaganda számára. Volt diákolimpikon, aki már aznap este elhatárolódott a miniszter lépésétől, február 22-én pedig mozgalom is indult az egykori versenyzők között kockás olimpikonok néven. A lentebb közölt nyílt levelüket százegy egykori diákolimpikon és felkészítő tanáraik írták alá.

„Tisztelt Balog Zoltán Miniszter Úr!

A Nemzetközi Tudományos Diákolimpiák résztvevőinek parlamenti köszöntésével kapcsolatos szavaira szeretnénk közösen reagálni. Mi mindannyian diákolimpikonok voltunk, és többünk vett át Öntől kitüntetést a korábbi évek hasonló ünnepségein.

Meggyőződésünk, hogy – az Ön szavával élve – a „teljesítménynek” a politikától függetlennek kell lennie, ezért mi sohasem politizálni mentünk a parlamenti ünnepségekre. Sajnos azonban az utóbbi időben a politikusok nem tudtak felülemelkedni a napi csatározásokon, és a mi sikereinket a saját érdemüknek állították be. Mindeközben a valóság az, hogy eredményeink elsősorban nem a hazai közoktatás általános állapotának köszönhetőek, hanem szaktanáraink (a középiskolai szinten jócskán túlmutató) felkészítésének.

Sokunk jelenleg is részt vesz a középfokú oktatásban, illetve az elmúlt években érettségizett. Tapasztalataink szerint a mai 16–19 éves fiatalok jelentős része hisz abban, hogy eredményeik elismerése a politikától független, ezért elegáns, fehér ingben jelennek meg átvenni jogos és megérdemelt elismerésüket a Parlamentben. Ez azonban nem jogosítja fel Önt arra, hogy pártja politikai állásfoglalását beleegyezésük nélkül kollektíven rájuk ragassza.

Ezúton is szeretnénk tanárainkat és a teljes pedagógus-, illetve diák-társadalmat támogatásunkról és szolidaritásunkról biztosítani. Történelmi pillanat, amikor a diákok a saját tanáraikért állnak ki. Különösen azokra a diákokra gondolunk, akik a rendszer már évtizedek óta elavult mivolta miatt szenvednek az iskolában. Most ők is kockás inggel tiltakoznak az Önök módszerei ellen.

Ez a kiállítás a diákokat a modern, tudásalapú világ alapjaira, a szabadság és egymás szeretetére tanítja, a tanároknak pedig reményt és erőt ad. Néhány éve Ön az egyik diákolimpiai köszöntőn minket nevezett a jövő zálogainak, az ország reménységének. Mi abban hiszünk, hogy a jövőt azok jelentik, akik ma kiállnak az oktatás szabadságáért.”

ISKOLA, POLITIKA

Parlamenti vitanapot tartottak a közoktatás helyzetéről

Az Országgyűlés a közoktatás helyzetéről tartott vitanapot a szocialisták kezdeményezésére március 1-jén, délután. Bár a gyerekek, az ő érdekük nagyon sokszor elhangzott a hozzászólásokban, volt „elmúnyócévezés”, magyar jelen és jövő, a mundér becsületének védelme és belengetett önkritika, vagy a szakszervezetek szidásával, a pedagógusok becsúrlásával vegyes pártos kiállás a köznevelés jelenlegi rendszere mellett, de sajnos, éppen ettől maga az esemény valójában olyan volt, mintha a süketek párbeszéde lett volna. Csak a gyerekek és a magyar jövő nem nyert semmit általa. Bármilyen pontosan is ki volt mérve a hozzászólások időkerete.

Balog Zoltán, az Emmi minisztere két fő törekvést határozott meg a köznevelési rendszerrel kapcsolatban, mégpedig a minőségi oktatást és a hazafias nevelést, hangsúlyozva, mindkettőre szükség van, amennyiben nem csupán egyéni, hanem közösségi sikereket is el kívánunk érni. Beszélt arról, hogy változtatni kell a pedagógusok túlbürokratizált minősítési rendszerén, de annak lényegét nem szabad feladni. Szerinte meg kell vitatni, jó-e a vegyes rendszer, vagyis hogy az iskolák működtetése az önkormányzatoké, a fenntartás pedig az államé. Az iskolák állami kézbe vételét azzal indokolta, hogy 2010-ben, az önkormányzati rendszer az összeomlás előtt állt. Kijelentette: semmiféle megbízható adat nem létezett 2010-ben sem a tanárok számáról, sem arról, mennyibe kerül Magyarország számára az oktatás fenntartása. Ekkor alakult ki konszenzus arról, hogy az állam fenntartó szerepét erősíteni kell. Utalt arra, hogy továbbra is a köznevelési kerekasztalban látná a szakmai szervezeteket, „nélkülünk nem fog menni a változtatás” – mondta. A tárcavezető szerint a komoly szakmai munkától el kell különíteni azokat, akik a „politikai pecsenyét kívánják sütögetni” –, bár ezzel részben maga is politikai színezetet adott megszólalásának.

A miniszter törvénymódosítást vetített előre annak érdekében, hogy 2018-ig eltöröljék a minősítés kötelező jellegét. Elmondta, hogy a legutóbbi kormányülésen az idei félévre 38 milliárd forintnyi pluszforrásról hoztak döntést a Klik számára, emellett a tanév végére olyan finanszírozási rendszert kívánnak a kormány elé terjeszteni, amellyel várhatóan hatékonyan működtethetők az iskolák. Uniós fejlesztéseket is le kívánnak hívni, jelenleg 230 milliárd forint áll rendelkezésre az iskolák infrastruktúrájának és humán kapacitásának fejlesztésére.

Elképzelhetőnek tartotta, hogy változtatnak azon, hogy jelenleg a tananyag 90 százalékát központilag határozzák meg, míg 10 százalékról a helyi tanerő dönthet.

A miniszter fontos eredménynek tartotta, hogy nem zártak be egyetlen intézményt sem, nem voltak pedagóguselbocsátások.

Fidesz: elkerülhetetlen volt az átalakítás

Pósán László, a Fidesz vezérszónoka elkerülhetetlennek nevezte az oktatási rendszer átalakítását 2010-et követően. A lépés céljaként azt jelölte meg, hogy a gyermekek versenyképes tudást szerezzenek, a pedagógusok pedig nagyobb megbecsülést kapjanak. Az MSZP–SZDSZ-kormány elhibázott lépései közé sorolta a szöveges értékelés bevezetését, az óraszámok ellenszolgáltatás nélküli megemelését, illetve azt, hogy a bolognai rendszer miatt 40 százalékkal kevesebben szereznek diplomát. A kormánypárti politikus a pedagógus-életpályamodell és a béremelést üdvözölve az első kézzel fogható eredménynek tartotta, hogy a tanári pályára jelentkezők száma 50 százalékkal emelkedett a 2014–2015-ös tanévben, a pálya csúcsán pedig a félmillió forintot is elérheti egy egyetemi végzettségű tanár fizetése.

Beszéde után a parlament kulturális bizottságának kormánypárti alelnöke a közoktatásról rendezett országgyűlési vitanap alatt tartott sajtótájékoztatóján azt mondta: a Fidesz fontosnak tartja, hogy jó iskolákban tanulhassanak, versenyképes tudásra tegyenek szert a gyermekek. Ehhez motivált, jól felkészült pedagógusokra van szükség, akiknek ezért minden megbecsülést meg kell adni.

MSZP: rendszerváltás kell az oktatásban

Tóbiás József, az MSZP egyik vezérszónoka egy oktatási rendszerváltás igényét fogalmazta meg, szerinte a kormány ágazati kérdésként tekint rá, miközben Magyarország jövőjéről van szó. Értékelése szerint a családi háttér ma is meghatározza a gyerekek sorsát, az iskola pedig nem csökkenti, hanem konzerválja a társadalmi különbségeket. Az ellenzéki politikus a gimnáziumi és felsőoktatási férőhelyek csökkentésével magyarázta az elvándorlást is, és alufeljettnek minősítette a szakképzési rendszert. Bírálta azt is, hogy rekordalacsony azok száma, akik egy idegen nyelvet beszélnek.

Hiller István, az MSZP másik vezérszónoka az intézményközpontú oktatás helyett a gyermekközpontú rendszer mellett foglalt állást, s azt mondta: amíg van Klebelsberg Intézményfenntartó Központ (Klik), nincs

rendszerszintű változás. Ismét a szervezet megszüntetését sürgette, és azt javasolta, hogy az önkormányzatok lehessenek a fenntartók. A szocialista politikus azt kérte, hogy állítsák vissza a tankötelezettség korhatárát 18 évre, és alkossanak új közoktatási törvényt.

KDNP: az ellenzék politikai vitákat akar köznevelési szlogenekkel

Rétvári Bence, a KDNP vezérszónoka szerint az, hogy az MSZP-s Tóbiás József és a jobbikos Gyöngyösi Márton is közösen vett részt a vitanap kezdeményezésében, azt jelzi, hogy a vita nem a gyerekekről szól, hanem arról, hogy az ellenzék a politika terepévé akarja tenni az oktatást. Kifejtette: jól látható, hogy pártkötődéssel rendelkező szereplők – képviselők, jelöltek, pártszervezők – bukkannak fel minden tüntetésen. Számukra a kormány elleni tiltakozás a legfontosabb, nem az oktatás helyzete – összegezte véleményét a kormánypárti politikus, aki azt is bírálta, hogy tanulmányok írásával korábban százmillió forintokat kereső emberek független szakértőként próbálnak feltűnni.

Jobbik: az oktatás az egészségügy mellett a legfontosabb ágazat

Vona Gábor, a Jobbik frakcióvezetője azt mondta, hogy az oktatás nem egy, hanem az egészségügy mellett talán a legfontosabb ágazat, mert ott dől el a magyar jelen és jövő. A magyar közoktatás 26 éven keresztül tartó, folyamatos zuhanásáról beszélő politikus úgy látta, hogy a Fidesz és az MSZP egy „szinte menthetetlenül XX. századi vitát folytat”, és a megoldás egy jövődó kormányra vár. A másik vezérszónok, *Dúró Dóra* is azt fejtegette, hogy a Klik ebben a formában nem alkalmas a feladatának elvégzésére. Az állam ott avatkozzon be, ahol erre szükség van, nem kell „ész nélkül” minden iskolát államosítani – javasolta.

LMP: csődöt mondott az oktatási rendszer

Ikotity István, az LMP vezérszónoka előjárdóban a miskolci Herman Ottó Gimnázium tanárainak leveléből idézett.

(Folytatás a 17. oldalon)

ISKOLA, POLITIKA

(Folytatás a 16. oldalról)

Úgy folytatta, hogy tüntetések voltak korábban is, de most „valami beérett, valami összeállt”, mert sokan érzik, hogy „Orbán Viktor és Hoffmann Rózsa oktatási rendszere” csődöt mondott. Ismertette elképzelésüket: amelyik önkormányzat szeretné és képes a fenntartásra, az kaphassa vissza az iskoláit. Az LMP visszaállítaná annak jogát, hogy újra a települések nevezhessék ki az iskolaigazgatókat. Az oktatási rendszer maradi, az LMP csökkentené a tananyagot, és az oktatást a XXI. század igényeihez igazítaná – közölte.

Szabó Tímea: a politizálás nem a kormánypártok monopóliuma

Szabó Tímea (független) az iskolát képesítés nélkül elhagyók számának emelkedését és az elviselhetetlen adminisztratív terheket említette felszólalása során. A PM társelnöke bírálta a szabad tankönyvválasztás eltörlését, a diákok és tanárok terheinek növekedését. Kijelentette azt is, hogy a politizálás nem csak a kormánypártok monopóliuma, mert ehhez az ellenzéknek és a civileknek is joguk van.

Fidesz: az iskolákban direkt pártpolitikai akcióknak nincs helye

Németh Szilárd (Fidesz), egyetértve a szocialista Hiller Istvánnal, közölte, az iskolában a gyermek érdeke áll mindegyik felett, illetve párbeszédet kell folytatni a problémákról. Az elmúlt időszak eseményei – folytatta – nem erről győzték meg, ugyanis értelmetlen, megosztó és közösgromboló az a direkt politikai akció, amivel a miskolci pedagógustüntetésen és a hétfői sztrájk során találkozhattak. A kormánypárti politikus szerint jól érzékelhető volt, hogy az egésznek pártpolitikai céljai vannak, a szakszervezeti vezetők az ellenzéki pártok elvtelen kiszolgálóivá váltak, az iskolákat ezek a szakszervezetek túsul ejtették, a pedagógusokat, gyermekeket biodíszletként használják fel önző, hataloméhségből fakadó céljaikra. Ugyanúgy pajzsként használják a kiskorú gyermekeket, mint az Európát lerohanó illegális bevándorlókat – mondta az ellenzéki pártokról. A kormány célja továbbra is az, hogy a gyerekek versenyképes tudást szerezzenek – jelezte.

PL-összeállítás

A TANÁRLÁZADÁS A NETADÓNÁL IS NÉPSZERŰBB TÉMA

A magyar interneten semmilyen politikai tiltakozás nem pörgött még annyira, mint most az oktatási válság. Bár a kormányközeli sajtó pusztán felülről szervezett ellenzéki akciónak igyekszik beállítani a tanárlázadást, a kommunikációs terelemek inkább csak visszautóttak: az iskolák problémái még intenzívebben vannak ott a Facebook-falakon. Megnéztük, hogy a magyar társadalom mennyire fogékony az oktatási problémákra – az eredmény: a téma még a netadónál is nagyobb szót a közösségi médiában – írta az Index.

Az elmúlt években két belpolitikai ügyben alakult ki olyan demonstrációhullám, ami minimum össznépi érdeklődést, ezenkívül erőt is tudott mutatni, a kormányt pedig olyan helyzetbe hozta, hogy nem lehetett nem reagálnia. A belengetett netadó elleni tüntetések a világitó mobilok képeivel teljes sikert arattak, a veszélyt Orbán is érezte, a tervezetet visszavonták.

A pedagógusok mostani demonstrációi ilyen sikert eddig nem értek el: bár a közoktatási államtitkár Czunyinét menesztették, és beígérték, hogy a KLIK-et átalakítják, a tiltakozók úgy érzik, hogy a kormány csak húzza az időt, miközben a valódi problémák kezelése helyett csupán látszatkonferenciákat folytat. Az iskolaügyi tiltakozások eközben egyáltalán nem gyengültek.

A közoktatás sokkal több embert mozgat meg, mint bármi más

Nemcsak a pedagógusokat érinti közvetlenül, hanem a diákokon, az ő szüleiken, nagyszüleiken, a tanárok ismerősein keresztül rengeteg mindenkire, és az oktatásról úgyis mindenkinek vannak saját élményei. Emiatt is kockázatos, ha a kormány Soros-bérencekként, ellenzéki balhékeresőkként beszél a tüntetőkről, és a tanárokat csak a magasabb fizetésért küzdő elégedetlenkedőkként állítja be.

Azt, hogy az oktatási válság valójában mennyire érdekli az átlagembert, most egy viszonylag új módon néztük meg: azt vizsgáltuk, hogy a közösségi médiában, leginkább a Facebookon mennyire pörög a téma. Amíg a szimpla médiamegjelenés önmagában nem mond sokat a közvélemény figyelméről, itt nemcsak az látszik, hogy egyes témákat mennyire kap fel a média, de az is, hogy a társadalom mennyire fogékony ezekre – ezt árulja el az interakciós aktivitás, hogy milyen hírt, posztot hányszor osztottak, lájkoltak, kommentáltak a fácskán, Twitteren, eyebeben.

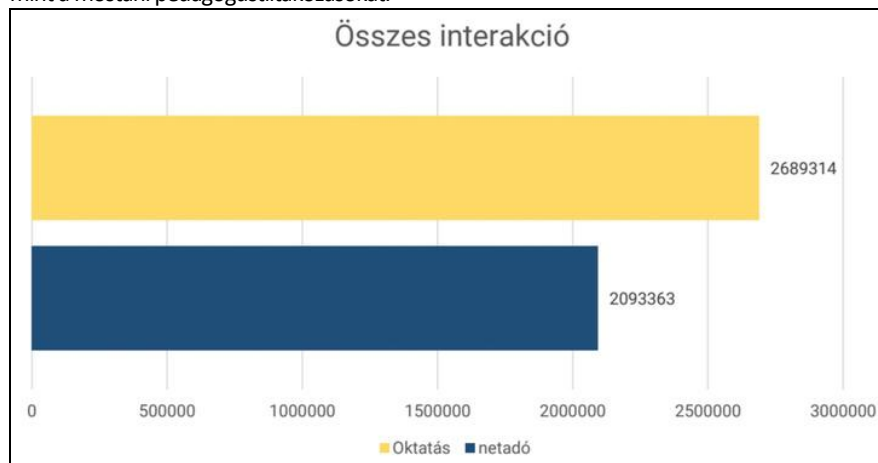
Így megy ez

Hogy ez mennyire reprezentatív? A legfrissebb statok szerint a magyar lakosság 76,1 százaléka internetfelhasználó, a Facebookot 5 100 000 fő használja, ez a teljes népesség 51,8 százaléka.

Az adatok a Feedstripes lyzRTM nevű szoftverével készült statisztikákból származnak.

Január óta 15 ezernél több cikk és poszt jelent meg magyar nyelven a közoktatásról, KLIK-ről, tanárlázadásról – ez önmagában is meglepő szám lehet, de érdekesebb, hogy ezek együttesen közel 2 700 000 interakciót generáltak a legutóbbi hétvégéig (február 15-éig – a szerk.).

Ahhoz, hogy ez mennyire sok, egyetlen adat: ez a szám határozottan nagyobb, mint 2014 végén a netadóval kapcsolatos interakciók száma. Az összevetés azért is érdekes lehet, mert Orbán – állítólag – sokkal veszélyesebbnek tartotta az internetadó elleni tüntetéssorozatot, mint a mostani pedagógustiltakozásokat.

(Folytatás a 18. oldalon)

A TANÁRLÁZADÁS A NETADÓNÁL IS NÉPSZERŰBB TÉMA

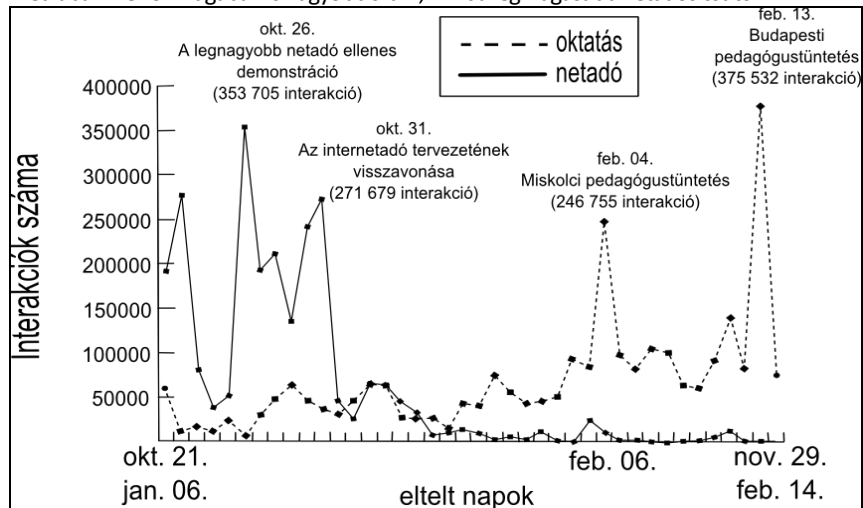
(Folytatás a 17. oldalról)

Mi volt a ritmus?

Érdeemes kicsit közelebről is megnézni, hogy mi volt a ritmusa a netadós és a mostani történetnek, abból ugyanis elég szépen kiviláglik, hogy a tanárlázadás ellen alkalmazott időhúzás egyelőre nem működik.

A miskolci Herman Ottó Gimnázium tanári karának nyílt levele a tarthatatlan közoktatási állapotokról ugyan azonnal átlépte a nyilvánosság ingerküszöbét (58 ezer napi interakció a magyar közösségi médiában már közfigyelmet jelent, de annál még nem feltétlenül többet), de kellett egy hét, hogy tényleg ez legyen az elsődleges politikai téma.

Azután a február eleji első demonstrációs kör (amikor Miskolcon kívül több városban is tüntettek a tanárok) újabb nagy löketet okozott, de ami főleg érdekes, hogy ezután is nagyon magas szinten maradt a téma iránti figyelem. Ez így volt egészen a február 13-ai tüntetésig, amikor egyetlen nap alatt 375 ezer ezzel foglalkozó interakció született a közösségi médiában – ez önmagában is nagyobb szám, mint a legmagasabb netadós csúcs.

Grafika: Kovács Lőrinc

Amíg tehát a netadó elleni tiltakozáshullámot egy határozott bejelentéssel meg lehetett állítani, az oktatás kapcsán nem ez a helyzet. A teljes központosításban egy pusztán végrehajtó szerepet játszó államtitkár menesztése nem lehetett elegendő, így amikor bejelentették, hogy Czunyinét Palkovics László váltja, ennek alig volt látható hatása az oktatási válság facebookos megjelenésére.

Visszafelé sült el a Soros-bérencezés

Rádadásul a kormányzati kommunikáció a jelek szerint maga is kontraproduktív volt. A tiltakozó tanárok motivációját politikailag a maguk szája íze szerint átértelmező megszólalások mintha csak olajat öntöttek volna a tűzre. Ez volt a hatásuk például Lázár János szavainak, amikor a miniszter arról beszélt, hogy az oktatás 2010 előtti kudarcai miatt a tanároknak is magukba kellene nézniük, de még inkább a Soros-bérencezésnek. „A kormány megbuktatásában érdekelt Soros György-féle civilek lázítják a pedagógusokat” – ezt a Fidesz-közeli Pesti Srácok-cikket az MTI képes volt külön szemlélni is, de a jobboldali orgánumnak nagyobb megosztásszámot generáltak azok az oldalak (köztük a C:c), amelyek úgy látták, hogy ez az ellenpropaganda – érthetően – csak hergeli a pedagógusokat.

„Az általában jól működő kormányzati kommunikáció próbálkozásai a problémák elfedésére inkább olaj a tűzre, a heves reakciókból az látszik, hogy valódi megoldásokat vár a pedagógusok mellett a társadalom is” – mondja az interakciós mintázatok alapján Kovács Lőrinc a lyzRTM nevű saját fejlesztésű szoftverük által mért adatokból.

Lehet persze, hogy a megfontoltabb kommunikáció és bizonyos részproblémákban való kompromisszumok végül is kifárasztják majd a tiltakozásokat, de az egyértelmű, hogy idáig nem sikerült más ügyekkel eltéríteni a közvéleményt. A tanárlázadás az utóbbi hetekben átlagosan tíz megjelenéssel számolva 26 millió elérést jelentett a felhasználók Facebook-oldalain, ami nagy valószínűséggel felülmúlja az összes egyéb médiatípusban (tévét, rádiót, print) történő elérések számát. Ez alapján teljesen világos: az oktatási válság mára, a hónapokon át vezető menekültválságot is megelőzve, egyértelműen az első számú témává vált.

(A részletek az Index február 17-én megjelent cikkéből valók)

„NEM FÉLÜNK”

Kiálltak a Teleki igazgatója mellett

Tüntetést rendeztek a Teleki Blanka Gimnázium igazgatója mellett az oktatási intézmény zuglói épülete előtt február 19-én. A szervezők által szolidaritási akciónak nevezett demonstrációt azért tartották, mert a Klik tankerületi vezetője számos dokumentumot kért be Pukli Istvántól, miután az általa vezetett gimnázium tanárai csatlakoztak a pedagógustüntetéshez.

A demonstráción felolvasták Pilz Olivér, a miskolci Herman Ottó Gimnázium közalkalmazotti tanácsa elnökének üzenetét, amelyben a tanár támogatásáról biztosította Pukli Istvánt. A tömeg azt skandalálta, hogy „Nem félünk!”. Kálovics Enikő, a Független Diákszövetség képviselője és szóvivője, a tüntetés szervezője hangsúlyozta, azért küzdenek, hogy a diákoknak és a pedagógusoknak legyen közös jövőjük Magyarországon. A képviselő arra buzdította a szülőket, hogy tiltakozásuk jeléül ne engedjék iskolába gyerekeiket február 29-én.

Ismét néma csend és kockás ing

A tüntetés végén egyperces néma csendet tartottak a résztvevők. Többen kockás ingeket emeltek a magasba, a Teleki Blanka Gimnázium kerítésére pedig fehér virágokat helyeztek, ezzel a gesztussal fejezve ki szolidaritásukat.

A rendőrség a demonstráció idejére lezárta a Hungária körút és a Hermina út között az Ajtósi Dürer sort, amelynek mind a hat sávját, valamint mindkét járdáját elfoglalták a gimnázium előtt tüntetők.

Forrás: MTI

Az EB a magyar oktatásról

Az alapkészségek hiányosságait, a szegregáció meglétét és a korai iskolaelhagyást kifogásolta, emellett a diplomások arányának növelését is fejlesztendő területként jelölte meg az Európai Bizottság Magyarországról szóló országjelentésének oktatás- és szakképzés-politikai fejezete.

Zupkó Gábor, az Európai Bizottság magyarországi képviselőjének vezetője a jelentés keddi budapesti ismertetése előtt, március 8-án azt mondta, szakmai, tárgyilagos, kiegyensúlyozott jelentés született, és úgy vélte, a dokumentum párbeszédet kell hogy indítson a kormányzat, a különböző társadalmi és ágazati szervezetek és a bizottság között.

Forrás: MTI

(Az Európai Bizottság jelentését részletesen áprilisi számunkban ismertetjük.)

OSCAR-DÍJAT KAPOTT A SAUL FIA!

Nemes Jeles László filmje, a Saul fia nyerte a legjobb idegen nyelvű filmnek járó Oscart a 88. díjátadón. A filmet a Magyar Nemzeti Filmalap 310 millió forinttal támogatta. 34 év után újra van Oscar-díjas magyar film Szabó István Mephistójának 1982-es sikere után.

Magyar filmet eddig 51 alkalommal neveztek a kategóriában, és ebből kilenc film jutott el a jelölésig. Nyernie eddig csak Szabó István Mephistójának sikerült, így ez lett az egyetlen magyar játékfilm, amelyet valaha Oscarral jutalmaztak. Egészen mostanáig.

A gálán a legjobb idegen nyelvű filmnek járó díjat két külföldi színész, a kolumbiai *Sofia Vergara* és a dél-koreai *Li Bjung-hun* adta át. A Saul fia győzelmét Vergara jelentette be, az Oscart a rendező, Nemes Jeles László vette át. Először megköszönte a díjat az akadémianak, a forgalmazó Sony Pictures Classicsnak és Magyar-

országnak, amiért finanszírozta a forgatást. Nemes Jeles azt mondta, hogy az Oscart a főszereplő *Röhrig Gézával* és a fantasztikus stábbal szeretné megosztani, akik hittek a projektben még akkor is, amikor senki más nem. A beszédét így zárta: „Még az emberiség legsötétebb óráiban is van bennünk egy belső hang, amely lehetővé teszi, hogy emberek maradjunk. Erről a reményről szól ez a film. Köszönöm szépen!”

2015-ben már korán, június 11-én bejelentette a Filmalap, hogy a Saul fiát nevezi Magyarországra a következő Oscar-díjra. December 10-én az Amerikai Filmakadémia közzétette a szűkített, kilenc filmet tartalmazó listát (shortlist), amelyet 81 ország hivatalos nevezettjéből (entry) választottak ki. A jelöltek végleges, öt filmet tartalmazó listáját január 14-én hozták nyilvánosságra. A Saul fiát már a január 14-ei bejelentés előtt is

a kategória nagy esélyesének tartották. Fő riválisának a Franciaország által nevezett Mustang című filmet tartották, de a Saul fiának a várakozásoknak megfelelően sikerült megnyernie a kategóriát.

A Saul fiát a szakma elsősorban azért ünnepli, mert újat tudott hozni a holokausztfil-

lehetlent: megmenti a gyermek testét az elhamvasztástól, fölveszi a kapcsolatot egy rabival, akivel együtt a hagyományoknak megfelelően titokban eltemetheti, és elmondhatja érte a káddist. (A káddis a zsidók Istent dicsőítő imája, melyben a gyásszal sújtott hozzátartozók azt szeretnék kifejezésre juttatni, hogy sú-

lyos fájdalomuk ellenére sem veszítették el hitüket.) Mindeközben a sonderkommandó tagjai fölláznak, és lerombolják a krematóriumot, ám Saul mindebben nem vesz részt, menekülés helyett megszállot-

A Saul fia útja az Oscar-jelölésig

- 2016. 02. 28. 27 év után újra magyar film a legjobb idegen nyelvű filmért járó Oscar-díj várományosai között.
- 2016. 02. 08. Világszerte több mint 50 rangos szakmai díjat kap. Hazai nézőszám: 150 ezer.
- 2016. 01. 29. A Magyar Filmkritikusoktól a fődíj mellett további négy díjat kap a Saul fia.
- 2016. 01. 14. 27 év után újra van magyar jelölt az Oscaron. Hazai nézőszám: 100 ezer.
- 2016. 01. 11. A Saul fia első magyar filmként elnyeri a Golden Globe-díjat.
- 2015. 11. 12. A külföldi filmes szaklapok évvértékelő toplistáinak az élén a Saul fia.
- 2015. 11. 04. Franciaországban a legnézettebb magyar film, mozibemutatók világszerte.
- 2015. 09. 10. Amerikai fesztiválpremier, az újságírók a legjobb filmnek választják meg.
- 2015. 06. 11. Magyarországi mozibemutató, hazai nézőszám: 50 ezer.

tan csak azzal törődik, hogy tervét végrehajtsa, és megadja a végtisztességet fiának.

A film végig Saul nézőpontjából mutatja be az eseményeket, és így közvetetten a koncentrációs tábor életét. Ez különösen érzéketlensé teszi a haláltábor élményét anélkül, hogy a film hosszasan időzne a borzalmas eseményeknél. A Saul fiát Nemes Jeles nemcsak rendezte, hanem ő írta a forgatókönyvet is *Clara Royer* francia íróval együtt, az operatőr *Erdélyi Mátyás* volt. Saul szerepében Röhrig Géza New Yorkban élő amatőr színész és költő látható, akinek a rendezőhöz hasonlóan ez volt az első nagyjátékfilmje. A 30 napos forgatás nagy része egy budapesti helyszínen és a Mafilm-ben zajlott, ahol korabeli fotók és történelmi kutatómunka alapján, *Rajk László* látványtervei szerint készült el az auschwitz-birkenau-i koncentrációs tábor reprodukciója.

mek témaválasztásában és stílusában is. Nemes Jeles László alkotása egy magyar zsidó rab, Ausländer Saul másfél napját – 1944. október 7-ét és 8-át – tárja elénk. Saul az auschwitz-birkenau-i megsemmisítő tábor sonderkommandójának tagja. (A sonderkommandók a soá idején az egyes megsemmisítő táborokban javarészt zsidó foglyokból álló munkacapatok voltak. Tagjaikat arra kényszerítették, hogy a tömeges megsemmisítés áldozatait beterejlék a gázkamrákba, holttesteiket elégecsék, majd hamaikat szétszórják. A megterhelő fizikai munka miatt a sonderesek a tábor többi foglyánál jobb bánásmódban részesültek, elkülönítve laktak, de mint a titkok őrzőit, néhány hónap után meggyilkolták őket, éppen ezért közülük nagyon kevesen éltek túl a népiást.)

Saul az egyik halott gyerekben saját fiát ismeri föl, ezért elhatározza, hogy megkíséreli a

BALLADA A HUNYÁSZKODÓKRÓL

Második kiadásban jelenik meg Baranyi Ferenc legutóbbi kötete

Március elején második, változatlan kiadásban kerül a könyvesboltok polcaira Baranyi Ferenc Kossuth-díjas költő legutóbbi verseskötete, a tavalyi könyvhétre megjelent Ballada a hunyászokokról. A 79 éves költő örömmel fogadta a jó hírt, elmondta: számára a siker fokmérője, hogy valamivel több, mint ötven évvel első verseskötete, a Villámok balladája megjelenését követően is kelendőek művei.

Baranyi Ferenc elárulta, alkotókedve töretlen. Habár ideje jelentős részét szinte egész életében az írásnak szentelte, az idei év első felében különösen jelentőségteljes számára az alkotás folyamata. Leszerződött egy operakalauz megírására, ami kézenfekvő feladat a több tízezer hanglezet között élő operabarát szerző számára. Baranyi egy időben a Népszava hanglezetkritikusa is volt, pályafutása során írt és fordított operalibrettókat, továbbá rádiós, illetve televíziós irodalmi ismeretterjesztő műsorai az irodalom mellett elsősorban a zenéről szóltak. Készített televíziós dokumentumfilmeket korszakos zeneszerzők – köztük Wagner, Verdi, Csajkovszkij – életéről is.

A költő továbbá verseket ír fia, *Baranyi Péter* fotóművész albumához, amelynek minden felvétele mellé egy verset párosítanak. Ráadásul a tervek szerint jövőre a boltokba kerül az Isteni színjáték második részének, a Purgatóriumnak a Baranyi-féle fordítása. *Dante* nagyszabású, világirodalmat meghatározó elbeszélő költeményének első egy-ségét, a Poklot 2012-ben jelentette meg a Tarandus könyvkiadó Baranyi Ferenc nagy műgonddal készített, gyönyörű fordításában. „Dante nagy szerelem, nála jobban szinte senki sem érdekel” – mondta lapunknak az alkotó.

(A cikk február 29-én jelent meg a Népszavában)

Solymosi Frigyes

JÓ IRÁNY – 2016

A pedagógusok és a szülők elismerésre méltó tiltakozása után érdeklődéssel várta a közvélemény a miniszterelnök péntek reggeli megszólalását február 5-én. Ő a balliberális kormány oktatáspolitikájának elmarasztalása után arra a konklúzióra jutott, hogy a 2010-es kormányváltás után „jó irányba indultunk el”. Az a tény, hogy a pedagógustársadalom – a szülők nagy részének támogatásával – ennyire egységesen fellépett mindazokkal a hibás intézkedésekkel szemben, amelyek gátolják a korszerű tanítást, nem azt jelzi, hogy jó irányba menne az oktatás szekere. Miként a szombati demonstráció sem: az elégedetlenség a szakadó eső ellenére soha nem látott, hatalmas „esernyős” tüntetésbe torkollott. Visszafogott beszédeket hallottunk bármiféle szélsőséges megnyilvánulás nélkül.

Elismerés illeti a felszólalókat és a hallgatóságot is. Bár az iskolai segédszemélyzet – amelynek tagjai nélkül nem menne az oktatás – 2004 óta nem kapott fizetésemelést, ez a demonstráció nem a magasabb illetményekért szólt, hanem gyermekeinkért, azaz az ország jövőjéért. Külföldi munkám során fiam és leányom három nyugati város iskoláiban, Nyugat-Berlinben, Liverpoolban és a texasi Austinban töltött egy-egy évet: nem holtfáradtan, hanem jó hangulatban, sikerélményekben gazdagon jöttek haza. Míg az ő gyermekeik itthon heti 37 óra mellett odahaza tovább folytatják a munkát: első dolguk a lecke! Ha azt mondom külföldi barátainak, hogy nálunk számos iskolában hiányoznak a legfontosabb oktatási eszközök, előfordul, hogy még kréta sincs, hitetlenkedve néznek rám. „Hogy mondhatsz ilyet, hiszen a te országod az elmúlt években gazdag államokhoz méltó, csodálatos stadionokat épített fel, az nem lehet, hogy a jövőt alapvetően meghatározó oktatásra ne szentelne elegendő anyagiakat!”

Nincs más hátra, lehetővé kellene tenni, hogy az adózók a taóból az oktatást is támogassák.

Akik nem ismerik eléggé a miniszterelnököt, és némi önkritikát vártak tőle, csalódtak. Nem tudom, hogy a kormányfő hogyan választja ki a tanácsadóit. Erősen kétlem, hogy a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarának az üzleti életben valóban jártas elnökére lenne érdemes támaszkodni az oktatás dolgában. Abban sem vagyok biztos, hogy akadémikus kollégámnak, aki évtizedekig dolgozott az iparban és a felsőoktatásban, mélyebb ismeretei lennének a középfokú és alsóbb szintű képzés rejtelméről. Pedig szép számmal vannak politikai szempontból semleges és kitűnő oktatási szakemberek, akik segítenék a kormányt az iskolaügyben. Nagy kérdés, hogy az elkövetkező hetekben történik-e érdemleges előrehaladás, vagy csupán végtelen tárgyalások következnek, míg a pedagógusok képviselői el nem fáradnak.

Pedig az oktatás gondjainak megoldása lényegesen fontosabb, mint a közelmúltban feldobott „terrorveszély” elfogadtatása a pártokkal. Ennek sikertelensége után a kormány az ország közvéleményéhez fordul (mintha ez helyettesíthetné a parlamentet!). Már látom a nemsokára postázott leveleket, megközelítőleg a következő szöveggel: „Akarod-e családodat megvédeni a terroristáktól?” Ki ne akarná, beleértve az ellenzéki képviselőket is!

Csaknem kizárható, hogy belülről alakulna ki valamiféle terrorizmusra hajló góc. A rendszerváltás után a legkeményebb, legagresszívabb tüntetés a televízió székházának 2006-os ostroma és az ott parkírozó néhány gépkocsi felgyújtása volt. Hogy kik voltak ennek valódi mozgatói, legjobb tudomásom szerint máig sem derült ki. Ebben a kormányzati időszakban a tüntetések békések voltak, még rendőri fellépésekre sem volt szükség. Az ember eltöpreng: mi veszélyeztetné demokráciánkat, hogy szükség esetén be kellene jelenteni a „terrorveszélyt”, és valamiféle szükségállapotot, ami szabadságunk számtalan korlátozásával járna együtt.

Nézetem szerint teljesen fölösleges ijesztgetni a társadalmat a terrorveszéllyel, hiszen jelenleg nálunknál békésebb országot aligha lehet találni Európában. Annyira jól állunk, hogy *Bakondi György* altábornagy személyesen csillapítja a kedélyeket, amikor a fővárosi hirdetőoszlopok törvénytelen elvitele alkalmával két ember enyhén lökdösődik. Van a világon még egy olyan ország, ahol ilyen magas funkcióban lévő rendőrtábornoknak még ilyen incidens levezetésére is van ideje?

Miből állhatnak a külföldiek által elkövetett terrorcselekmények? Semmiképpen nem demokráciánk megdöntéséből. Európai tapasztalatok alapján néhány szörnyűségekre hajlamos ember hívja fel a figyelmet a létezésére egyedi robbantással, emberek, csoportok likvidálásával. Ennek megelőzése rendkívül nehéz, a tettesek elfogása valamivel könnyebb. Minden külföldi mellé nem állíthatunk rendőrt, és aligha lehet megakadályozni, hogy egy magányosan sétáló hölgyet ne molesztáljanak idegen (vagy magyar) férfiak. Van ennek szörnyű és megbocsáthatatlan mértéke, de semmi köze a terrorizmushoz. A külföldről jövő terroristák leküzdésére nem kell hadsereget bevetni, semlegesítésükre bőven elégségesek az ország jelenlegi védelmi erői. Ha számos európai szövetségünk, ahol az elmúlt hónapokban szörnyűségek történtek, nem kíván a terrorveszélyre hivatkozva szabadságot korlátozó intézkedéseket bevezetni, akkor talán nekünk se kellene túllihegnünk a ránk leselkedő veszedelmeket.

Arra még gondolni se merek, hogy a terrorveszélyre hivatkozva kormányunk a demokrácia korlátozásával saját hatalmát szeretné megerősíteni. Ilyen parlamenti többség mellett ez – enyhén szólva – nevetséges óvatosság. Nem a félelem felkorbácsolásával, abszurd témák bevetésével kellene a társadalom figyelmét elvonni a gondoktól, hanem demokratikusabb kormányzással, az életkörülmények javításával, javaink igazságosabb elosztásával kellene kivívni a társadalom elégedettségét, biztonságérzetét.

Idekapcsolódik az a hír, hogy az MNB elnöke és vezetői testőrséget szerveztek maguk köré, amelynek tetemes költségei az MNB-n keresztül az adófizetőket terhelik. Ez talán azt jelzi, hogy mára már minden értékes, szabad épületet megvásároltak, sinnen van az új közigazdasági képzés is, és jelenleg nincs több értékes műtárgy a piacon. Felmerül a kérdés, kitől tartanak? Talán azoktól, akiknek fogalmuk sincs az MNB különleges gazdálkodásáról? Vagy azon akadémikusoktól, közigazdasági szakemberektől, akik bátorodtak kifejezni nemtetszésüket az MNB költségeivel kapcsolatban? Ha már itt tartunk, akkor azok a polgártársaink is érdemelnének valamiféle védelmet, akik az ország jelenlegi helyzetében nehezményezték a hatalomhoz közel álló MNB féktelen vásárlókedvét, kiváltva ezzel vezető tisztségviselőinek haragját.

(Solymosi Frigyes akadémikus, a Nemzeti Kör tagja. A cikk február 18-án jelent meg a nol.hu oldalon)

